

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3T/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9515100188
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Giertli
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2019:9515100188.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Giertliho a sudcov JUDr. Jána Hrubalu a JUDr. Jozefa Šutku, v trestnej veci obžalovaného R. C. pre zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. decembra 2019 v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

obžalovaný R. C., nar. XX.XX.XXXX v Kráľovskom Chlmci, trvale bytom E. T.
č.XX, okres Trebišov

je vinný, že

1.)

ako konateľ Tokajskej spoločnosti Viničky, s.r.o., Viničky, IČO: XXXXXXXX (ďalej „Tokajská spoločnosť Viničky“), podal dňa 30.04.2008 na regionálnom pracovisku Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Košiciach v rámci Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013, opatrenie 1.2, žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku na realizáciu projektu „Skladovanie, technické a technologické zabezpečenie výroby“, kód projektu XXXKEXXXXXXX, financovaného z prostriedkov Programu rozvoja vidieka (EAFRD) a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky a následne dňa 15.10.2008 podpísal zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KE 00130, pričom v prílohe č. 14b žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku úmyselne uviedol údaje týkajúce sa nákladov na nákup technológie na spracovanie vína, ktoré boli oproti reálnej možnosti jej nákupu navýšené, čo zabezpečil ním riadeným ekonomicky neopodstatneným, hospodársku podstatu podnikania obchádzajúcim a zisťovanie najvýhodnejšej ceny simulujúcim nákupom tejto technológie v rámci reťazca firiem VIN.TECH, s.r.o., Pezinok a LOGISTIC Zemplín, s.r.o., Michalovce, pričom už pred uzatvorením zmluvného vzťahu Tokajskej spoločnosti Viničky so spoločnosťou LOGISTIC Zemplín, s.r.o. na dodávku uvedenej technológie a pred podaním žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku mal vedomosť o možnosti nákupu technológie na spracovanie vína za nižšiu cenu priamo od výhradného dodávateľa predmetnej technológie na Slovensku spoločnosti VIN.TECH, s.r.o. Pezinok a následne dňa 03.07.2009 predložil na regionálne pracovisko Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Košiciach žiadosť o platbu č. 2 na sumu 425.366,05 Eur, ktorej prílohou bola aj faktúra od spoločnosti LOGISTIC Zemplín, s.r.o., č. M z 24.03.2009 na sumu 289.083,89 Eur pre Tokajskú spoločnosť Viničky, s.r.o. za predaj technológie, hoci identická technológia bola spoločnosťou VIN.TECH, s.r.o., Pezinok predaná spoločnosti LOGISTIC Zemplín, s.r.o. podľa faktúry č. XXXXXXXX z 23.03.2009 za sumu 134.554,- Eur, čím uvedeným spôsobom konal v rozpore s § 19 ods. 3 a § 31 ods. 1 písm. b) Zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, v rozpore s čl. VII ods. 3 zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku medzi spoločnosťou Tokajská spoločnosť Viničky, s.r.o. a Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. KE 00130 zo dňa 15.10.2008, pretože nezabezpečil hospodárne, efektívne a účinné vynaloženie verejných prostriedkov, ďalej konal v rozpore s princípmi „správneho finančného manažmentu“ zakotvenými vo

finančných predpisoch - nariadení Rady č. 1605/2002 zo dňa 25.06.2002 o finančných predpisoch uplatniteľných na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, pretože nenakúpil zariadenie za najlepšiu cenu a vzniknutým rozdielom v cene technológie 154.529,89 Eur spôsobil škodu Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky na prostriedkoch všeobecného rozpočtu Európskej únie vo výške 57.948,71 Eur (37,5% z rozdielu v cene) a na prostriedkoch štátneho rozpočtu Slovenskej republiky vo výške 19.316,24 € (12,5% z rozdielu v cene),

2.)

ako konateľ spoločnosti Vinárstvo Viničky, s.r.o., Viničky, IČO: XXXXXXXX (ďalej „Vinárstvo Viničky“), podal dňa 30.04.2008 na regionálnom pracovisku Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Košiciach v rámci Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013, opatrenie 1.2, žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku financovaného z prostriedkov Programu rozvoja vidieka (EAFRD) a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, na realizáciu projektu „Výrobné a skladovacie priestory na výrobu vína“, kód projektu XXXKEXXXXXXX a následne dňa 21.10.2008 podpísal zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KE 00131, pričom v prílohe č. 14c žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku úmyselne uviedol údaje týkajúce sa nákladov na nákup strojov a zariadení na výrobu vína, ktoré boli oproti reálnej možnosti ich nákupu navýšené, čo zabezpečil ním riadeným ekonomicky neopodstatneným, hospodársku podstatu podnikania obchádzajúcim a zisťovanie najvýhodnejšej ceny simulujúcim nákupom týchto strojov a zariadení v rámci reťazca spoločností VIN.TECH, s.r.o., Pezinok, ROYAL SLOVAKIA, s.r.o., Ladmovce, RESCUE SERVICE, s.r.o., Malá Bara, a LOGISTIC Zemplín, s.r.o., Michalovce, prostredníctvom majiteľov alebo konateľov menovaných spoločností, pričom ešte pred uskutočnením jednotlivých obchodných vzťahov zúčastnených podnikateľských subjektov a pred uzatvorením zmluvného vzťahu Vinárstva Viničky so spoločnosťou LOGISTIC Zemplín s.r.o. v rámci nákupu týchto strojov a zariadení a pred podaním žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku mal vedomosť o možnosti ich nákupu za nižšiu cenu priamo od výhradného dodávateľa predmetných strojov a zariadení na Slovensku spoločnosti VIN.TECH, s.r.o., Pezinok a následne dňa 03.03.2011 podal na regionálne pracovisko Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Košiciach žiadosť o platbu č. 1 na sumu 2.803.424,76 €, v prílohe ktorej predložil aj faktúry spoločnosti LOGISTIC Zemplín, s.r.o., Michalovce dokladujúce nákup strojov a zariadení, faktúra č. M z 27.09.2010 na sumu 647.940,- Eur, faktúra č. M z 06.10.2010 na sumu 447.617,- Eur, faktúra č. M z 14.10.2010 na sumu 930.676,- Eur, faktúra č. M z 22.10.2010 na sumu 359.030,- Eur, faktúra č. M z 25.11.2010 na sumu 220.987,- Eur, všetky vystavené pre Vinárstvo Viničky, s.r.o. za predaj vymenovaných strojov a zariadení, hoci identické stroje a zariadenia boli spoločnosťou VIN.TECH, s.r.o., Pezinok predané spoločnosti ROYAL SLOVAKIA, s.r.o. Ladmovce podľa faktúry č. XXXXXXXX z 23.09.2010 za sumu 140.000,- Eur, podľa faktúry č. XXXXXXXX z 04.10.2010 za sumu 8.355,47 Eur, podľa faktúry č. XXXXXXXX z 04.10.2010 za sumu 118.900,- Eur, podľa faktúry č. XXXXXXXX z 04.10.2010 za sumu 48.500,- Eur, podľa faktúry č. XXXXXXXX z 12.10.2010 za sumu 185.400,- Eur, podľa faktúry č. XXXXXXXX z 12.10.2010 za sumu 203.400,- Eur, podľa faktúry č. XXXXXXXX z 12.10.2010 za sumu 114.000,- Eur, podľa faktúry č. XXXXXXXX z 21.10.2010 za sumu 120.000,- Eur, podľa faktúry č. XXXXXXXX z 23.12.2010 za sumu 33.786,- Eur, čím uvedeným spôsobom konal v rozpore s § 19 ods. 3 a § 31 ods. 1 písm. b) Zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a v rozpore s čl. VII ods. 3. zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku medzi spoločnosťou Vinárstvo Viničky, s.r.o. a Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. KE 00131 zo dňa 21.10.2008, pretože nezabezpečil hospodárne, efektívne a účinné vynaloženie verejných prostriedkov, ďalej konal v rozpore s princípmi „správneho finančného manažmentu“ zakotvenými vo finančných predpisoch - nariadení Rady č. 1605/2002 zo dňa 25.06.2002 o finančných predpisoch uplatniteľných na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, pretože nenakúpil stroje a zariadenia za najlepšiu cenu a vzniknutým rozdielom v cene strojov a zariadení 1.633.908,53 Eur spôsobil škodu Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky na prostriedkoch všeobecného rozpočtu Európskej únie vo výške 612.715,70 Eur (37,5% z rozdielu v cene) a na prostriedkoch štátneho rozpočtu Slovenskej republiky vo výške 204.238,60 Eur (12,5% z rozdielu v cene),

t e d a

v bodoch 1, 2

predložil nesprávne doklady a tým umožnil spôsobenie sprenevery prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu,

vylákal od iného príspevok zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1, 2

pokračovací zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku,

pokračovací obzvlášť závažný zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 225 ods. 6 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, § 36 písm. j) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, § 37 písm. h) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, § 41 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku sa obžalovanému u k l a d á peňažný trest vo výmere 100.000 (jedenstotisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodeného Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava Staré Mesto, IČO XXXXXXXXX na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v Bratislave (ďalej len ÚŠP GP SR) podal dňa 04.09.2015 špecializovanému trestnému súdu obžalobu na obvineného R. C. pre zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a obzvlášť závažný zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ ako konateľ Tokajskej spoločnosti Viničky, s.r.o., Viničky, IČO: XXXXXXXX, podal dňa 30.04.2008 na regionálnom pracovisku Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Košiciach v rámci Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013, opatrenie 1.2, žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku na realizáciu projektu „Skladovanie, technické a technologické zabezpečenie výroby“, kód projektu XXXKEXXXXXXX, financovaného z prostriedkov Programu rozvoja vidieka (EAFRD), a štátneho

rozpočtu Slovenskej republiky a následne dňa 15.10.2008 podpísal zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KE 00130, pričom v prílohe č. 14b žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku úmyselne uviedol nesprávne údaje týkajúce sa nákladov na nákup technológie na spracovanie vína, ktoré boli oproti reálnej možnosti jej nákupu navýšené, čo zabezpečil ekonomicky neopodstatneným nákupom tejto technológie v rámci reťazca firiem VIN.TECH, s.r.o., Pezinok a Logistic Zemplín, s.r.o., Michalovce, pričom už pred uzatvorením zmluvného vzťahu so spoločnosťou Logistic Zemplín, s.r.o., na dodávku uvedenej technológie a pred podaním žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku mal vedomosť o možnosti nákupu technológie na spracovanie vína priamo od spoločnosti VIN.TECH, s.r.o. Pezinok a následne dňa 03.07.2009 predložil na regionálne pracovisko Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Košiciach žiadosť o platbu č. 2 na sumu 425.366,05 €, ktorej prílohou bola aj faktúra od spoločnosti Logistic Zemplín, s.r.o., č. M čím uvedeným spôsobom konal v rozpore s § 19 ods. 3 a § 31 ods. 1 písm. b) Zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, v rozpore s čl. VII ods. 3 zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku medzi spoločnosťou Tokajská spoločnosť Viničky, s.r.o. a Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. KE 00130 zo dňa 15.10.2008, pretože nezabezpečil hospodárne, efektívne a účinné vynaloženie verejných prostriedkov, ďalej konal v rozpore s princípmi „správneho finančného manažmentu“ zakotvenými vo finančných predpisoch - nariadení Rady č. 1605/2002 zo dňa 25.06.2002 o finančných predpisoch uplatniteľných na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, pretože nenakúpil zariadenie za najlepšiu cenu a spôsobil tak škodu Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky na prostriedkoch Európskej únie vo výške 57.948,71 € a na prostriedkoch štátneho rozpočtu Slovenskej vo výške 19.316,24 €,

2/ ako konateľ spoločnosti Vinárstvo Viničky, s.r.o., Viničky, IČO: XXXXXXXX, podal dňa 30.04.2008 na regionálnom pracovisku Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Košiciach v rámci Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013, opatrenie 1.2, žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku, financovaného z prostriedkov Programu rozvoja vidieka (EAFRD) a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, na realizáciu projektu „Výrobné a skladovacie priestory na výrobu vína“, kód projektu XXXKEXXXXXXX a následne dňa 21.10.2008 podpísal zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KE 00131, pričom v prílohe č. 14c žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku úmyselne uviedol nesprávne údaje týkajúce sa nákladov na nákup strojov a zariadení na výrobu vína, ktoré boli oproti reálnej možnosti ich nákupu navýšené, čo zabezpečil ekonomicky neopodstatneným nákupom týchto strojov a zariadení v rámci reťazca firiem VIN.TECH, s.r.o., Pezinok, ROYAL SLOVAKIA, s.r.o., Ladmovce, RESCUE SERVICE, s.r.o., Malá Bara, a Logistic Zemplín, s.r.o., Michalovce, pričom ešte pred uskutočnením jednotlivých obchodných vzťahov zúčastnených podnikateľských subjektov v rámci nákupu týchto strojov a zariadení a pred podaním žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku mal vedomosť o možnosti ich nákupu za nižšiu cenu priamo od spoločnosti VIN.TECH, s.r.o., Pezinok a následne dňa 03.03.2011 podal na regionálne pracovisko Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Košiciach žiadosť o platbu č. 1 na sumu 2.803.424,76 €, v prílohe ktorej predložil aj faktúry spoločnosti Logistic Zemplín, s.r.o., Michalovce, č. M č. M č. M č. M č. M čím uvedeným spôsobom konal v rozpore s § 19 ods. 3 a § 31 ods. 1 písm. b) Zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a v rozpore s čl. VII ods. 3. zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku medzi spoločnosťou Vinárstvo Viničky, s.r.o. a Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. KE 00131 zo dňa 21.10.2008, pretože nezabezpečil hospodárne, efektívne a účinné vynaloženie verejných prostriedkov, ďalej konal v rozpore s princípmi „správneho finančného manažmentu“ zakotvenými vo finančných predpisoch - nariadení Rady č. 1605/2002 zo dňa 25.06.2002 o finančných predpisoch uplatniteľných na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, pretože nenakúpil zariadenie za najlepšiu cenu a spôsobil tak škodu Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky na prostriedkoch Európskej únie vo výške 691.500,22 € a na prostriedkoch štátneho rozpočtu Slovenskej republiky vo výške 230.500,08 €.

Predseda senátu preskúmal predmetnú obžalobu podľa § 243 ods. 1 Trestného poriadku. Podľa obsahu obžaloby a obsahu spisu dospel k záveru, že trestnú vec obvineného R. C. nie je potrebné predbežne prejednať na zasadnutí senátu, a preto nariadil hlavné pojednávanie vo veci, na ktorom aj vykonal rozsiahle dokazovanie.

Špecializovaný trestný súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní rozhodol rozsudkom dňa 18.03.2016 pod sp. zn. BB-3T/31/2015 tak, že obžalovaného R. C. uznal za vinného zo spáchania

pokračovacieho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako to je konkrétne uvedené v skutkovej časti spomenutého rozsudku.

Obžalovanému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a pre výkon uloženého trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanému bol uložený aj peňažný trest vo výmere 100.000 Eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 rok pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Prvostupňový súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, Bratislava, škodu vo výške 894.219,25 Eur. Poškodený bol so zvýškom jeho nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Najvyšší súd na základe odvolania podaného obžalovaným uznesením pod sp. zn. 5 To 9/2016 z 15.06.2017 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), f) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu, pracovisko Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia najvyšší súd (na strane 12-15 rozhodnutia) uviedol pochybenia, ktoré zistil pri preskúmaní prvostupňového rozsudku a konania, ktoré rozsudku predchádzalo. Najvyšší súd na základe zistených pochybení uložil prvostupňovému súdu doplniť dokazovanie najmä prečítaním listinných dôkazov, ktoré sa už nachádzajú v spise pod sp. zn. BB-3T/31/2015, keď konkrétne uviedol listinné dôkazy a príslušné zväzky spisov, ktoré je potrebné vykonať. Ďalej najvyšší súd nariadil doplniť dokazovanie o trestný spis svedka E. R. vedený pod sp. zn. BB-3T/25/2012, prípadne ako listinný dôkaz vykonať rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 23.01.2014 v spojení s uznesením NS SR z 27.02.2014 pod sp. zn. 4To/5/2014. Ďalej bolo potrebné doplniť dokazovanie aj o nové dôkazy, najmä znalecký posudok ÚSI Žilina č. 60/2017 z 08.03.2017. V súvislosti s obsahom tohto znaleckého posudku bola prvostupňovému súdu uložená povinnosť správne vyhodnotiť relevanciu informácií týkajúcich sa všeobecnej hodnoty obstarávaného majetku (vrátane vinárskych technológií, ktoré sú predmetom tohto konania), ako aj hodnoty nákladky, vykládky a montáže strojov, t. j. toho, čo podľa tvrdenia obžalovaného malo tvoriť hospodársku podstatu navyšovania ceny.

Napokon najvyšší súd vo vzťahu k výroku o náhrade škody upozornil prvostupňový súd na to, že jednou z podmienok na postup podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je existencia pasívnej legitimácie obžalovaného. Musí to byť obžalovaný a nie právnická osoba (v mene ktorej obžalovaný ako štatutárny orgán konal), kto by v prípadnom civilnom konaní (resp. konaní pred iným orgánom) bol povinný spôsobiť škodu nahradiť. Prvostupňový súd sa tiež nevysporiadal s otázkou prípadnej výlučnej pôsobnosti PPA, prípadne MPaRZ SR viesť a rozhodovať v rámci osobitného administratívno-právneho konania o navrátení poskytnutého nenávratného finančného príspevku.

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Špecializovaný trestný súd pôvodne vykonaným dokazovaním a po doplnení dokazovania podľa nariadenia najvyššieho súdu zistil nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaný R. C. na hlavnom pojednávaní k veci vypovedala nasledovne. Vlastní vinárstvo Viničky, kde je spoločníkom aj konateľom. V roku 2010 budoval Vinárstvo Viničky (ďalej len VV) s tou technológiou, čo sa mu kladie za vinu v obžalobe. Bol spolujiteľom Tokajskej spoločnosti Viničky (ďalej len TSV) a to do roku 2009, ktorá je tiež spomenutá v obžalobe.

Tokajská spoločnosť Viničky v roku 2008 začala s projektom uvedeným v obžalobe, kód projektu XXXKEXXXXXXX (ďalej len P Tento projekt bol dokončený v roku 2009. Bol odkontrolovaný Pôdohospodárskou platobnou agentúrou (ďalej len PPA) a bol preplatený v plnej výške. Išlo o sumu 2.563.407,21 €. Projekt bol viackrát kontrolovaný aj ministerstvom pôdohospodárstva, dokonca aj priamo ministerskou kontrolou. Kontroly nikdy nezaznamenali nejaké nedostatky. Až po kontrole OLAF-u bola

obžalovanému doručená výzva z PPA na vrátenie finančných prostriedkov v plnej výške priznanej dotácie 2.563.407,21 €.

K procesu výberu dodávateľa technológie pre obidve spoločnosti, pre TSV aj pre VV obžalovaný uviedol, že špecifikácia požadovanej technológie bola rozposlaná viacerým spoločnostiam. Aj v jednom, aj v druhom prípade boli po tri ponuky. V obidvoch prípadoch bola najlacnejšia spoločnosť LOGISTIC Zemplín (ďalej len LOGISTIC). Obžalovaný poprel, že ovplyvňoval tento nákup, poprel, že mohol viesť cenu dodávaných technológií. Priznal, že navštívil viac vinárstiev na Slovensku. S možnými dodávateľmi, teda aj s O. T. rokovoval skôr o technológii z hľadiska jej kvality a nie o cene. Snažil sa vybrať najlepšiu technológiu na trhu. Výberové konanie prebehlo bez neho. S O. T. rokovovali viackrát, nijak sa nedohodli, obžalovaný s ním neuzavrel kontrakt, lebo ho vystrašilo to, že v podobnom závode v Strede nad Bodrogom technológie dodané T. zlyhali. Obžalovaný tvrdil, že až v roku 2009 sa dozvedel, že dodávateľom technológií je aj VIN.TECH.

Pri druhom skutku bolo viac práce, viac prevozu materiálu, materiál bol na veľkej medziskládke, preto sa len zdá, že išlo o navyšovanie. Obžalovaný však zároveň tvrdil, že vychádzal z toho, ako dodávky vysúťažil, ako boli v ponuke nacenené. Nespochybnil, že žiadal sumu 2.803.424,76 €, ktorá je aj uvedená v obžalobe a nespochybnil ani to, že výška tejto sumy sa odvíja od účtovných dokladov, ktoré vystavila firma LOGISTIC Zemplín. Obžalovaný tvrdil, že nevie nič o reťazci uvedenom v obžalobe. Zároveň však tvrdil, že nevedel, ako sa tovar dostal k firme LOGISTIC, vie len to, že trval na tom, že posledný dodávateľ musí byť zodpovedný za to, aby nedošlo k poškodeniu tovaru. Až na návrh P. či by nejaká firma všetko dozorovala, za čo LOGISTIC spustí 0,5% z ceny, sa spoločnosť obžalovaného - RESCUE SERVICE dostala do reťazca. Hoci obžalovaný na hlavnom pojednávaní najskôr tvrdil, že o reťazci firiem nič nevedel, následne reťazec firiem vysvetlil tak, že až pri samotnej dodávke v roku 2010 sa dohodli, že RESCUE SERVICE vstúpi medzi dodávateľov kvôli oddozorovaniu prepravy, vykládky a uloženia na mieste. Dohodli sa v októbri 2010 v objekte Vinárstva Viničky, ale kedy vyhotovili zmluvu, obžalovaný nevie. Až vtedy sa obžalovaný dozvedel o ROYAL SLOVAKIA. Na svoju obhajobu obžalovaný uvádzal, že v danom čase ani zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej len NFP) ani príručka o poskytovaní takéhoto príspevku nezakazovala reťazec. Obžalovaný nemal vedomosť, že v reťazci firiem nemôže byť firma patriaca jemu.

Podľa obžalovaného dôvodom na podanie žiadosti o poskytnutie NFP bola snaha projekt dokončiť a postaviť vlastné vinárstvo. Obidva projekty sú už dokončené, fungujú. Obžalovaný dodnes nevie, ktoré zákony mal porušiť, celá vec sa v rámci prešetrovania nachádza na ministerstve, prebieha správne konanie, preto nemá najmenší dôvod vracat' poskytnutý nenávratný finančný príspevok.

Obžalovaný vo vzťahu k VV uviedol aj to, že najprv bola vysúťažaná jedna technológia a potom došlo k celkovej zmene projektu výmenou starej technológie za novšiu. Obsahom zmluvy medzi LOGISTIC a RESCUE SERVICE však bola tá technológia, ktorá aj bola dodaná konečnému dodávateľovi VV.

V súvislosti so skutkom uvedeným pod bodom 2) obžalovaný uviedol, že nespochybnuje reťazce spoločností uvedených v obžalobe, keď VIN.TECH predával ROYAL SLOVAKIA, ROYAL SLOVAKIA do RESCUE SERVICE, ale to obžalovaný zistil až na mieste samom vo Viničkách. Ekonomická zmyslupnosť takéhoto reťazca firiem bola podľa obžalovaného jednoznačne prekládka, prevoz technológie. Obžalovaný tvrdil, že až po preštudovaní obžaloby zistil, že za technológiu dodanú do Vinárstva Viničky v konečnom dôsledku zaplatil asi 2,8 milióna Eur, hoci tú istú technológiu kúpila spoločnosť ROYAL SLOVAKIA od VIN.TECH-u za asi 900 tisíc Eur. Pre obžalovaného však bolo dôležité pri rozdielne spomenutých súm to, že dostal kvalitnú technológiu. Obžalovaný napokon pripustil, že ak rokovoval s VIN.TECH-om, predmetom rokovania boli parametre, kvalita a výkon technológie, ale nie tých, ktoré boli uvedené v obžalobe. Obžalovaný ďalej tvrdil, že si v čase hlavného pojednávania už nepamätal, či s VIN.TECH-om preberal obchodný zámer nakúpiť technológie, ktoré v konečnom dôsledku aj VIN.TECH predal tým subjektom, ktoré to neskôr dodali spoločnosti Vinárstvo Viničky. Podľa obžalovaného však VIN.TECH musel viesť, že po vyhlásení výzvy a vyhlásení obchodnej súťaže, bude možnosť sa prihlásiť do nej, VIN.TECH to podľa obžalovaného mal viesť preto, lebo obžalovaný bol vo Pezinku s VIN.TECH-om rokovať.

Obžalovaný neskúmal referencie LOGISTIC Zemplín pred podaním žiadosti na PPA, zároveň tvrdil, že nemal referencie ani o VIN.TECH Pezinok. Pre obžalovaného bol víťazom ten, kto vedel všetko

zabezpečiť od debničiek až po dokončenie dodávky. Podľa obžalovaného spoločnosť RESCUE SERVICE, s.r.o. navýšila pri fakturovaní LOGISTIC-u, s.r.o. cenu technológie iba o asi 14.000,- Eur.

Zástupca poškodenej strany svedok Mgr. R. C. na hlavnom pojednávaní k veci vypovedal, že sa nijako nepodieľal na realizácii projektov o poskytnutí NFP na základe zmlúv č. KE00130 a č. KE00131. Uplatnil však vrátenie sumy v celom rozsahu poskytnutých nenávratných príspevkov v oboch prejednávaných skutkoch. Nevedel sa vyjadriť k záverom uvedeným v správe OLAF-u. PPA vydala rozhodnutie o porušení platobnej disciplíny, toto rozhodnutie bolo napadnuté riadnym opravným prostriedkom a následne ministerstvo pôdohospodárstva odvolanie zamietlo a potvrdilo prvostupňové rozhodnutie PPA. Rozhodnutie bolo napadnuté mimoriadnym opravným prostriedkom podľa § 65 Správneho poriadku, konanie nebolo ku dňu výsluchu svedka ukončené. Na Krajskom súde Bratislava sa vedie konanie o preskúmanie zákonnosti uvedených rozhodnutí. Akékoľvek služby, tovary, práce, ktoré sú dodávané v súvislosti s projektom financovaným z prostriedkov EÚ a štátneho rozpočtu SR musia byť vybrané, resp. ich dodávatelia, postupom podľa zákona 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní. Ak by tomu tak nebolo, je pravdepodobné, že by riadiaci orgán, alebo poskytovateľ príspevku takéto náklady na tieto tovary, služby a práce označil za neoprávnené a pravdepodobne by ich nerefundoval. Pre poskytovateľa príspevku je rozhodujúci dodávateľ prijímateľa z dôvodu, že tento dodávateľ prijímateľa musí byť vysúťažený postupom podľa zákona o verejnom obstarávaní. Kto sú subdodávatelia nie je pre riadiaci orgán spravidla podstatné. Výnimkou môžu byť personálne previazania. Tieto personálne prepojenia v zásade ani nie je možné odhaľovať, keďže nedisponujú takými možnosťami ako OČTK.

Svedok Ing. O. J. na hlavnom pojednávaní potvrdil, má priateľský vzťah s obžalovaným. Pripravoval pre spoločnosti obžalovaného projekty, aby sa obžalovaný mohol uchádzať o eurofondy. Niekedy koncom roka 2007 alebo začiatkom roka 2008 svedok pripravoval projekt pre Tokajskú spoločnosť Viničky, potom nasledoval projekt Vinárstvo Viničky. Projekt pre TSV bol rozdelený na dve časti, na stavebnú a na dodávku výrobných technológií. Projekt pre TSV sa realizoval na základe obstarania, výberového konania, svedok ale nemal na mysli postup podľa zákona o verejnom obstarávaní, v danom čase bolo v metodických pokynoch uvedené, ako sa má postupovať, robil sa prieskum trhu. V prvom rade bol vykonaný prieskum trhu, prieskum trhu robí vždy žiadateľ. Svedok iba spracováva projekty. Je vždy vec žiadateľa, koho osloví a to z dôvodu, že konečný prijímateľ pomoci bude užívať predmet projektu, takisto s tou firmou bude zabezpečovať servis, záručné podmienky. Spracovanie projektu spočívalo v sumarizácii dát potrebných pre spracovanie projektu ako takého vo vzťahu k podnikateľskému plánu a vo vzťahu k prílohám ku žiadosti, ako aj k metodickému usmerneniu pri výberovom konaní. Svedok metodicky riadil klientov z hľadiska toho, ako obstarávať, čo obstarávať, či dané časti investícií alebo celkové investície sú z pohľadu metodiky PPA oprávnené, alebo patria medzi neoprávnené.

Pri projekte Vinárstvo Viničky bol projekt rozdelený tiež na dve časti, keďže išlo o výstavbu „vinárskeho závodu na zelenej lúke“. Aj pri tomto projekte bolo urobené výberové konanie, boli oslovené tri firmy. Oficiálne ich oslovila listom spoločnosť Vinárstvo Viničky na základe prieskumu trhu a na základe stanovených výberových kritérií, potom bola vybratá najvýhodnejšia cenová ponuka. Pre Vinárstvo Viničky technológiu dodával LOGISTIC Zemplín. Spoločnosť LOGISTIC bola pre svedka nová spoločnosť, pri žiadnej činnosti neprišiel do kontaktu s touto spoločnosťou. Konateľ menovanej spoločnosti P. nepozná. S VIN.TECH-om sa stretol pri obstarávaní iných klientov. O. T. a VIN.TECH Pezinok majú meno na vinárskom trhu. Svedok pomáha žiadateľom o NFP so špecifikáciou technológie, so zostavením toho ktorého vhodného typu technológie, teda nielen predáva, ale aj radí vhodnú technológiu.

Svedok nevie nič o tom, aká bola cena subdodávky od VIN.TECH-u, ani ho to nezaujíma, cena je vecou klienta. Svedok uviedol, že v prípravnom konaní projektu ho oslovil obžalovaný s tým, aby mu poradil, koho má osloviť. Svedok poradil obžalovanému O. T.. O existencii O. P. sa svedok dozvedel vtedy, keď sa robil záznam o prieskumu trhu a keď sa zaslala výzva P.. Svedok sa nepýtal obžalovaného, prečo neoslovil ním poradený VIN.TECH. Svedok pozná aj E. R., ale nestretol sa s E. R. v súvislosti s projektom pre Tokajskú spoločnosť Viničky a Vinárstvo Viničky ani s jeho spoločnosťou ROYAL SLOVAKIA. O spoločnosti RESCUE SERVICE svedok nevedel v čase prípravy projektu nič. Svedok dbal o to, aby finančné prostriedky poskytnuté na cieľ projektu boli použité v súlade jednak s metodikou PPA a tiež s cieľom projektu. Ak došlo k nejakým odchýlkam od pôvodne schváleného projektu, tak požiadali o zmenu a úpravu špecifikácie kvôli následnej kontrole. V súvislosti s termínom uvedeným v čl. III, bod 8 zmluvy „umelo vytvoriť podmienky“ sa svedok vyjadril, že podľa neho ide o postup „našit“ podmienky na

konečného dodávateľa zariadení, ako keby nikto iný nevedel dodať požadovaný rozsah zákazky, čím by práve takýmto spôsobom získal výhodu, o ktorej pojednáva predmetné ustanovenie zmluvy. Prijímateľ nenávratného finančného príspevku musí vložiť 50% vlastných prostriedkov do projektu.

Svedkyňa Ing. L. C. na hlavnom pojednávaní k veci uviedla len toľko, že obžalovaný priniesol žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku na PPA Košice. Svedkyňa bola vyhodnocovateľom projektových podpôr asi od roku 2007. Vyhodnocovala podané žiadosti, aby boli v súlade s interným manuálom PPA a príručkou pre žiadateľa. Obidve žiadosti obžalovaného boli vyhodnotené ako úspešné. Žiadosti ďalej kontroloval vyhodnocovateľ č. 2. Na vyhodnocovaní sa podieľali spolu traja vyhodnocovatelia. V každej výzve bolo uverejnené, ktoré povinné podklady má žiadateľ predložiť a tie boli kontrolované, či boli predložené a či sú v súlade s príručkou, či ide o oprávnené výdavky a oprávneného žiadateľa, boli kontrolované kritériá spôsobilosti a kompletnosť žiadosti. Po kladnom vyhodnutí žiadosti bol pripravený návrh zmluvy a celá zložka bola zaslaná vyhodnocovateľovi č. 3 na ústredie do Bratislavy. Podľa svedkyne článok III., bod 8 zmluvy č. KE 00130 pod pojmom „umelo vytvoril podmienky“ rozumie to, ak žiadateľ deklaroval nejaký oprávnený výdavok, ktorý je v rámci konkrétnej výzvy podporený, ale pri realizácii obstaral niečo iné, čo nie je oprávnené, alebo nie je „bodované“. Svedkyňa si nepamätala, či boli predložené aj účtovné doklady, ktoré by dokumentovali, že dodávateľ prijímateľovi nenávratného finančného príspevku dodáva technológie od subdodávateľa. Toto však nie je predmetom posudzovania.

Svedok Ing. D. U. vypovedal na hlavnom pojednávaní k veci, že pracuje na odbore autorizácie podpôr na PPA, na ústredí v Bratislave. Ústredie má na starosti administratívnu kontrolu žiadostí o platbu konečných prijímateľov, teda ide o platby už po podpise zmluvy. Svedok opísal vo všeobecnosti, v čom takáto kontrola spočíva.

Svedok potvrdil, že po žiadostiach Tokajskej spoločnosti Viničky a Vinárstvo Viničky o platbu, ktoré boli vecne aj formálne správne, boli vykonané kontroly v oboch spoločnostiach a neboli zistené nedostatky.

V žiadostiach o platbu Tokajskej spoločnosti Viničky a Vinárstva Viničky neboli zistené žiadne skutočnosti svedčiace o umelo vytvorených podmienkach za účelom žiadosti o platbu. Svedok však poukázal na obsah čestného vyhlásenia žiadateľa jednak pri žiadosti o platbu, aj žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku, kde žiadateľ vyhlasuje, že si je vedomý trestnoprávných následkov v zmysle Trestného zákona, keď uvedie neúplné, alebo nepravdivé skutočnosti.

Podľa názoru svedka k článku III., bod 8 zmluvy č. KE 00130 termín „umelo vytvorené podmienky“ znamená každú výhodu, ktorú žiadateľ získal neoprávnené, tzn. uviedol nepravdivé údaje, zaviedol orgán, neuviedol pravdivé informácie, všetko samozrejme úmyselne. K možnosti konfliktu záujmov svedok uviedol, že tento nebol riešený v začiatkoch vyhodnocovania žiadostí, teda v rokoch 2008, ale až v nových zmluvách od roku 2012.

Svedok JUDr. I. O. na hlavom pojednávaní potvrdil, že sa s obžalovaným pozná približne od konca roka 2011. Svedok pôsobil od roku 2007 v Z. Banke a pri stretnutí v roku 2011 pred Daňovým úradom v Kráľovskom Chlmcí mu obžalovaný oznámil, že obžalovaný spôsobil svedkovi stratu zamestnania v Z. Banke za to, že svedok mal niečo na obžalovaného povedať a obžalovaný sa to dozvedel. Potom sa stretli až v roku 2011 a podľa svedka mal obžalovaný zasielať svedkovi výhražné SMS v roku 2013.

Svedok osobne nebol pri nákupoch technológie pre Tokajskú spoločnosť Viničky a pre Vinárstvo Viničky. Dôvodom záujmu svedka o činnosť Tokajskej spoločnosti Viničky a Vinárstvo Viničky bola skutočnosť, že obžalovaný spolu so synom ponúkali svedkovi na predaj Vinárstvo Viničky, svedok mal zohnať kupca.

Z dôvodu, že tento svedok sa na hlavnom pojednávaní čiastočne odchýlil od svojej výpovede v prípravnom konaní, bola prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania, kde vypovedal o nadhodnocovaní projektov. Svedok potvrdil aj na hlavnom pojednávaní, že pred vyšetrovateľom uviedol, že obžalovaný C. mu povedal, že „potreboval som nafúknuť celý ten projekt, aby som vedel postaviť pre seba ešte jeden vinársky závod, kde budem sám majiteľom a potom predám“. Obžalovaný toto povedal svedkovi v Trebišove v reštaurácii Amadeus v prvej polovici roku 2013. Svedkovi vyplývalo z veci, že hovoril o tom prvom projekte, ktorý sa týka Tokajskej spoločnosti Viničky z toho dôvodu, že sa tým chváli.

O dodávke technológií pre obidve spoločnosti, o žiadostiach o nenávratný finančný príspevok, o ich vyhodnocovaní svedok nič nevie.

Obžalovaný reagoval na výpoveď svedka JUDr. O. tak, že celá výpoveď svedka je lož a so svedkom sa stretol len z dôvodu, že v tom čase bol obžalovaný poslancom samosprávneho kraja a ľudí prijímal bežne. Podľa obžalovaného dôvodom stretnutia bola požiadavka JUDr. O., aby mohol vykonávať právne služby na paušál, čo obžalovaný odmietol, lebo to nemal vo svojej kompetencii. Podľa obžalovaného potom JUDr. O. zmenil správanie k obžalovanému a podal okolo 160 trestných oznámení na obžalovaného.

Vzhľadom na zásadný rozdiel vo výpovedi svedka a obžalovaného ohľadom „nafúknutia“ projektu, predseda senátu v zmysle § 125 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vykonal konfrontáciu svedka a obžalovaného. Svedok povedal obžalovanému do očí slová: „Takto si mi povedal, že potrebuješ nafúknuť projekt, aby si mohol pre seba postaviť druhý vinársky závod“

Obžalovaný na tvrdenie svedka reagoval slovami na adresu svedka: „Klameš stále, tak ako všetky trestné oznámenia. V živote by som si s tebou nesadol v Amadeuse na obed a za to všetko klamstvo, čo si doteraz urobil, môžeš poďakovať svojmu školiteľovi“.

Svedok O. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná od roku 2006. Niekedy koncom roku 2007 svedka oslovil obžalovaný s požiadavkou dodania vinárskej technológie pre Tokajskú spoločnosť Viničky. Obžalovaný mal na rokovaní aj konzultanta z Maďarska. Spoločnosť VIN.TECH, s.r.o. so sídlom v Pezinku je špeciálna firma na výrobu technológií pre vinárov a výrobcov nápojov.

Svedok ďalej vypovedal, že daná technológia je vždy skladačka na konkrétne vinárstvo. Vymyslel technológiu pre Tokajskú spoločnosť Viničky a okrem kvality technológie sa hovorilo aj o jej cenách. Svedok všetko nacenil. Konkurent len zobral zoznam a dodal veci pre dané vinárstvo. V tom čase išlo o spoločnosť ZAMMASUDY. Svedok bol za to nahnevaný. Svedok ďalej tvrdil, že robil ponuky aj pre LOGISTIC. Svedok v úvodnej časti výpovede tvrdil, že vedel o projektoch obžalovaného, ale nechcel s ním ísť do žiadneho obchodu. Vyhovел objednávke LOGISTIC-u na dodanie plniacej technológie. V ďalšej časti výpovede však tvrdil, že urobil cenovú ponuku pre LOGISTIC, robil to však pre obidve vinárstva, ale nevedel, že je pre HATFU. Keď rokoval s P., ten mu ukázal schému Vinárstva Viničky, z čoho bolo svedkovi T. jasné, že je za tým obžalovaný C.. Podľa svedka projekt Viničky bol taký veľký, že ho Slovenská republika nepotrebovala, dal by sa tam schovať objem vína, čo Slovensko nevypije, podľa svedka išlo o gigantomániu. LOGISTIC-u predal technológiu pod nákupnú cenu v rozpätí asi 15-20%, lebo vedel, že dodávkou technológie sa obchod pre VIN.TECH začína, lebo vinár potrebuje aj ďalšie veci. Svedok obchod s technológiou zhodnotil tak, že on sa zbavil vecí a obžalovaný, HATFA dobre kúpili. Svedok tvrdil, že nacenenie ešte v roku 2007 robil pre R. C., lebo konkrétna firma, vinárstvo ešte nebolo, bol len projekt - zámer vinárstva. P. mu povedal, že je to dohodnuté, že to kupuje, ale fakturácia bude na ROYAL SLOVAKIA. Meno S. P. mu nehovorí nič.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní oproti výpovedi v prípravnom konaní z 28.02.2013 zo zv. č. 1, z č. I. 121-125 v časti, ktorá sa týka dohadovania cien, jednaní zo zástupcom spoločnosti LOGISTIC Zemplín, dodania technologického zariadenia pre závod Hatfa z hľadiska dostupnosti tovaru na sklade a ohľadne rokovaní týkajúcich sa dodávky technológií pre spoločnosť Vinárstvo Viničky bola prečítaná výpoveď svedka O. T. z prípravného konania a svedok bol požiadaný o odstránenie rozporov vo svojej výpovedi.

Vo výpovedi z prípravného konania totiž svedok jednoznačne vypovedal, že obžalovaný objednal presne takú plniacu linku, ako je v Slovenskom Novom Meste. Cenu za tento nákup dohodol svedok s obžalovaným. Obžalovaný dodal, že ak dodávka pre Tokajskú spoločnosť Viničky dopadne dobre, oslovia O. T. aj pri projekte Hatfa, ktorý bude riešiť s E. R. a D. P..

Svedok na prečítanú výpoveď reagoval tak, že v tom čase obžalovaný povedal „chcem takú linku, objednávam si ju u teba, takú istú linku nám dodáš, ako je v Slovenskom tokaji, objednávam si ju u teba. Podľa svedka, keď vypovedal v roku 2013, vtedy to bolo čerstvé, vtedy si to pamätal, ale vzápätí dodal, že vo výpovedi v prípravnom konaní si to svedok spojil, ale v skutočnosti celé rokovanie viedol s P..

Svedok napokon priznal, že o dodávke technológie pre vinárstvo v Hatfe (Vinárstvo Viničky) s obžalovaným rokoval, stretávali sa s obžalovaným a radil mu, ale vtedy sa to podľa neho nevolalo Hatfa. Vzápätí svedok priznal, že s obžalovaným rozprávali o projektoch dvoch vinárstiev. Obžalovaný mu už na začiatku hovoril „idem stavať dve vinárstva“, a preto svedok spravil ceny na obidve vinárstva. Svedok rozpory vo svojich výpovediach vysvetlil časovým odstupom siedmich rokov. Svedok nedokázal vysvetliť svoje vyjadrenie v časti, že ako dôvod spojenia si druhého projektu s menom R. C. doslova uviedol, že „cenové ponuky sa podobali“ inak ako tým, že nevie, čo má na to povedať iné, mal tušenie, že ide o C. a skôr vypovedal, že na P. ho nakontaktoval C..

Napriek tomu, že svedok nevedel nijako logicky vysvetliť zásadné rozdiely vo svojich výpovediach a poukázal iba na časový odstup, na záver svojej výpovede dodal, že obžalovaný nemal vedomosť o cenovej ponuke v čase dodávky technológie, tá išla rovno P.. Obžalovaný dostal ponuky síce skôr, ale globálne, veľké a P. išla definitívna cenová ponuka. Vzápätí dodal, obžalovaný bol vo VIN.TECH-u aj s maďarským konzultantom a požadovanú dodávku technológie pre projekt vinárstva obžalovaný prezentoval slovami „budeme robiť vinárstvo, daj mi cenovú ponuku“, ale išlo o orientačnú ponuku.

Podľa svedka T., keď rokovali s P., už bola hotová cenová ponuka, za ktorú to išlo a tá bola urobená tesne pred tým obchodom s P., už na základe presného zadania projektovej dokumentácie, ktorú dodal VIN.TECH, teda O. T.. Svedok zdôrazňoval, že on prvý povedal presnú cenu P., pričom celá séria rokovaní o cene prebiehala iba s P.. Svedok dával P. „dumpingovú cenu“ na technológiu preto, lebo mu nanútil veci zo skladu, čo by inak nepredal.

Svedok D. P. sa pri výsluchu na hlavnom pojednávaní odvolal na svoje vážne zdravotné problémy. Dodal, že je pod veľkým psychickým tlakom a to iba pre zdravotné problémy, lebo nikto za ním nebol pred pojednávaním z dôvodu ovplyvňovania, ako má na súde vypovedať. Následne tento svedok bez oprávnenia odoprel vypovedať na hlavnom pojednávaní, preto postupom podľa § 263 ods. 3 písm. c) Trestného poriadku bola prečítaná výpoveď svedka D. P. zo zápisnice o výsluchu z 18.01.2013 z č. I. 114-117.

Svedok v prípravnom konaní vypovedal, že v roku 2007 alebo 2008 sa stretol s obžalovaným v súvislosti s možnosťou pomoci pri vybavovaní pozemku pod logistické centrum. Pri tejto príležitosti obžalovaný povedal svedkovi o projekte súvisiacom s výrobou vína. D. P. ponúkol pomoc obžalovanému, že by mu niečo dodal. Asi po mesiaci obžalovaný poslal svedkovi dve obálky so špecifikáciou výrobkov, ktoré obžalovaný potrebuje pre Tokajskú spoločnosť Viničky a Vinárstvo Viničky a svedok mal pripraviť cenovú ponuku. Svedok začal zbierať informácie na internete a od známych, poradil mu v tomto pán Zlatnícky. Svedok sa nikdy nezaoberal vinárskou technológiou ani výrobou vína. Svedok sa rozprával aj s E. R., ktorý mu poradil spoločnosť VIN.TECH. Svedok si nepamätá spôsob, akým O. T., konateľa VIN.TECH-u oslovil, ale osobne nebol v Pezinku. T. mu poslal nacenenie, s ktorým obžalovaný súhlasil. Ani v prípade nacenenia si svedok nespomína, či išlo o nacenenie pre Tokajskú spoločnosť Viničky alebo aj pre Vinárstvo Viničky. Svedok však vie, že si nacenenie zharmonizoval, dal si svoju maržu, už nevie akú a cenovú ponuku pre obidve vinárstva poslal obžalovanému. Svedok si nespomína napriek nahliadnutiu do zmlúv medzi VIN.TECH-om a LOGISTIC-om na bližšie okolnosti podpisu obidvoch zmlúv. Svedok si taktiež nespomenul na zmenu dodaných tovarov pre Tokajskú spoločnosť Viničky, nespomenul si, či stanovisko k zmene dodaných tovarov vypracoval on alebo niekto iný alebo mu niekto pomáhal.

Svedok si spomenul až na to, že pri samotnom dodaní zariadení pre Vinárstvo Viničky boli problémy s cestou a nechcel zodpovedať za prípadné poškodenie zariadenia. Oslovil o pomoc obžalovaného a ten ponúkol riešenie, svoju spoločnosť RESCUE SERVICE a za to spustil svedok zo svojej marže asi 0,5% alebo 1%. Obžalovaný svedkovi povedal, že stroje bude prevážať E. R., preto tam bola spoločnosť ROYAL SLOVAKIA a RESCUE SERVICE vykonával dozor pre prípad poškodenia tovaru. Na záver výpovede svedok D. P. uviedol, že spoločnosť LOGISTIC neuskutočnila žiadny iný obchod, len ten s obžalovaným a nemala ani iných obchodných partnerov.

Po prečítaní svedeckej výpovede z prípravného konania svedok uviedol, že vypovedal pred vyšetrovateľom pravdu. Svedok si nepamätal, ako presne vznikol nápad zasláť obchodné ponuky firmám Tokajská spoločnosť Viničky a Vinárstvo Viničky, asi to bol jeho nápad. Nemá žiadne skúsenosti, ani poznatky o tom, ako sa vyrába víno, ako fungujú vinárske technológie. Takýto typ podnikania, prihlásením sa s cenovou ponukou mu nikto nenavrhol. Nikdy sa nebol pozrieť v nejakom vinárskom

závoде ako to funguje. Nepamätá si, či na tom obchode niečo zarobil. Prieskum trhu vykonal kontaktom so W. a na internete.

Svedok E. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sú dlhoroční kamaráti, svedok od obžalovaného odkúpil niekoľko firiem. Svedok potvrdil, že predal vinárske technológie firme obžalovaného RESCUE SERVICE. Svedok nevie o žiadnej trestnej činnosti v prípade eurofondov. Svedok bol osobne pozrieť technológie vo VIN.TECH-u. Cenu vždy vytvárajú kupujúci a predávajúci. Technológie vyložili zamestnanci z firmy JOMADO, s.r.o., aj technológie zmontovali. V ďalšej časti svojej výpovede sa svedok odvolal na svoj zlý zdravotný stav, keď pre porážku má veľa výpadkov pamäte, nespomína si na viaceré osoby. Preto si nepamätá, kedy dostal ponuku od spoločnosti VIN.TECH na kúpu vinárskej technológie. Strelol sa aj s obžalovaným, či odkúpi predmetné technológie, s čím obžalovaný súhlasil. Svedok sa ďalej odvolal na obsah faktúr, ktoré obsahujú údaje o dodanej technológii, zariadeniach a ich cenách. Dodal, že tú istú technológiu kúpenú od VIN.TECH-u predal s rabatom obžalovanému. Svedok bol s obžalovaným v dennom kontakte a pri jednom stretnutí sa spolu dohodli, že mu svedok predá predmetnú technológiu. Podľa svedka jeho firma JOMADO fakturovala dopravné náklady z Viničiek do Hatfy firme RESCUE SERVICE vo výške vyše 800 tisíc Eur. V cene montáže bola zahrnutá aj cena prepravy technológie, vo firmách obžalovaného sa nikdy neúčtovala zvlášť cena prepravy.

Vzhľadom na rozdiely vo výpovedi svedka R. na hlavnom pojednávaní oproti výpovedi svedka z 25.04.2013 z č. I. 144-149, vo vzťahu k D. P. bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania.

Z prečítanej výpovede svedka z prípravného konania vyplýva, že svedok R. odporučil svedkovi P. spoločnosť VIN.TECH Pezinok, lebo P. mal záujem o nákup vinárskej technológie. Potom P. oslovil E. R., či E. R. vstúpi do obchodu, lebo je potrebné technológiu najskôr zaplatiť. E. R. súhlasil, že technológiu zaplatí a pri spoločnom stretnutí za účasti R., T., C. a P. sa všetci dohodli, že E. R. tovar zaplatí, uskladní, tovar bude postupne odchádzať pre LOGISTIC a táto spoločnosť ho bude platiť spoločnosti E. R.. Pre veľké množstvo obchodov už E. R. nevedel, prečo bola technológia predaná do spoločnosti RESCUE SERVICE. Svedok ďalej tvrdil, že obžalovaný ho nemohol žiadať o navýšenie ceny technológie kupovanej od VIN.TECH-u, lebo on o nákupnej cene nevedel. Svedok nevedel, u koho vznikol nápad vstúpiť do obchodného rokovania zo strany ROYAL SLOVAKIA s firmou VIN.TECH. Do svojich prevádzok však E. R. túto technológiu nepotreboval, v rámci GALAFRUITU len uvažovali o ďalšom vinárskom závode. Svedok nespochybnil, že rozdiel medzi cenou nákupu a predaja tej istej technológie bol rozdiel 2,7 násobok, bola to jeho marža, na takej cene sa dohodli.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal so súhlasom strán výpoveď svedka Ing. D. G. z prípravného konania. Tento svedok vypovedal zhodne ako svedkyňa Ing. C.. Svedok bol vyhodnocovateľ č.2 žiadosti o nenávratný finančný príspevok aj pri žiadosti Tokajskej spoločnosti Viničky aj Vinárstva Viničky. Pri hodnotení nezistil žiadne nedostatky.

Na tomto mieste možno uviesť, že obsah výpovedí svedkov Ing. C., Ing. J. a Ing. G. ale ani Mgr. C., či Ing. U. neposkytli súdu žiadny základ buď pre uznanie viny obžalovaného, alebo pre oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný aj viaceré listinné dôkazy preukazujúce predloženie nesprávnych dokladov obžalovaným, čím bolo preukázané spáchanie sprenevery prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločení ako aj vylákane príspevku zo štátneho rozpočtu SR, keď obžalovaný nespĺnil požadované podmienky na poskytnutie požadovaných prostriedkov. Obžalovaný C. svojím konaním teda iného uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok. Ide najmä o žiadosť podanú obžalovaným v rámci Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013, opatrenie 1.2. o poskytnutie nenávratného finančného príspevku na realizáciu projektu „Skladovanie, technické a technologické zabezpečenie výroby“, kód projektu XXXKEXXXXXXX, financovaného z prostriedkov Programu rozvoja vidieka (EAFRD) a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky spolu s prílohou č.14b, v ktorej boli uvedené nesprávne údaje, majúce podklad v nesprávnych dokladoch a tieto sa týkali nákladov na nákup technológie na spracovanie vína, podpísaná zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KE 00130, žiadosť o platbu č. 2 na sumu 425.366,05 €, všetky s týmto prípadom súvisiace faktúry (budú v potrebnom rozsahu uvedené v ďalšej časti odôvodnenia tohto rozsudku), tiež žiadosť podaná obžalovaným v rámci Programu rozvoja vidieka SR 2007-2013, opatrenie 1.2. o poskytnutie

nenávratného finančného príspevku na realizáciu projektu „Výrobné a skladovacie priestory na výrobu vína“, kód projektu XXXKEXXXXXXX, financovaného z prostriedkov Programu rozvoja vidieka (EAFRD) a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky spolu s prílohou č. 14c, v ktorej boli uvedené nesprávne údaje, majúce podklad v nesprávnych dokladoch, ktoré sa týkali nákladov na nákup strojov a zariadení na výrobu vína, podpísaná zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KE 00131, žiadosť o platbu č. 1 na sumu 2.803.424,76 €, všetky s týmto prípadom súvisiace faktúry (budú v potrebnom rozsahu uvedené v ďalšej časti odôvodnenia tohto rozsudku), dodacie listy, kúpne zmluvy na technológie a ich prílohy ako aj dodatky medzi spoločnosťami uvedenými v jednotlivých reťazcoch, cenové ponuky jednotlivých spoločností, zápisnica Vinárstvo Viničky, s.r.o. z vyhodnotenia výsledkov výberového konania, správa Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF).

Na hlavnom pojednávaní bolo oboznámené aj odborné vyjadrenie č. 52/2016 z 14.03.2016 vyhotovené ÚSI Žilina. Odborné vyjadrenie porovnávalo obstarávacie ceny jednotlivých zložiek obstaraného majetku a ako technologického celku, pričom cenové ponuky od dvoch spoločností (Grossa Nova- dodávateľ technológie na Slovensko a VIN.TECH) si zadovážil ÚSI a dve cenové ponuky, ktoré vyšli ako najvyššie (z Maďarska INTERKER WEIN, Kft., ELBER) z hľadiska ceny predložil zadávateľ vyjadrenia - obžalovaný, resp. jeho syn. Cenová ponuka VIN.TECH-u po porovnaní bola najnižšia.

Na návrh obžalovaného bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok č. 1/2009 - ohodnotenie časti majetku podniku Tokajská manufaktúra Viničky, ktorý posudok vypracoval PRICEREAL spol. s r.o. Trebišov, pričom všeobecná hodnota vyčlenených zložiek majetku Tokajská spoločnosť Viničky, spolu 78 položiek, predstavuje spolu sumu 2.503.520 € bez DPH. Medzi 78 položkami sa ale nachádza aj 8 položiek ako nábytok, notebooky a iné v hodnote vyše 300.000 €.

Tiež na návrh obžalovaného bol prečítaný znalecký posudok Ing. C. J. č. 7/2016 predložený obžalovaným na hlavnom pojednávaní. Podľa tohto posudku všeobecná hodnota vyčlenených zložiek majetku Vinárstvo Viničky, spolu ide o 48 položiek vinárskej technológie v posudku vymenovanej, je 2.824.050 € bez DPH.

Špecializovaný trestný súd doplnil dokazovanie v rozsahu, ako to nariadil najvyšší súd vo svojom uznesení pod sp. zn. 5To/9/2016 z 15.06.2017 a s poukazom na obsah ustanovenia § 327 ods. 1 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie, kde v priebehu viacerých pojednávacích dní vykonal dôkazy, vykonanie ktorých mu nariadil najvyšší súd.

Z rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-3T/25/2012 z 23.01.2014 v trestnej veci obžalovaného E.a R. bolo zistené, že obžalovaný E. R. bol uznaný za vinného spolu v 24 bodoch skutkovej časti z pokračovacieho trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods.4 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím trestným činom neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Z obsahu skutkovej časti tohto rozsudku je zrejmé, že trestná činnosť obžalovaného E.a R. sa týka skrátenia dane vo vzťahu k nákupu a predaju euroočiek a lykožrúťov medzi firmami, ktoré patrili výlučne obžalovanému E.ovi R.. Čo sa týka uznesenia NS SR sp. zn. 4To/5/2014 z 27.02.2014, ktorým najvyšší súd rozhodoval v odvolacom konaní o odvolaní obžalovaného R. proti rozsudku prvostupňového súdu, tak z predmetného uznesenia najvyššieho súdu sa zisťuje, že rozsudok ŠTS Banská Bystrica sp. zn. 3T/25/2012 z 23.01.2014 bol zrušený vo výroku o náhrade škody. Ostatné časti prvostupňového rozsudku zostali rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie aj o výsluch svedkov, ktorých navrhol vypočuť obžalovaný. Z výsluchu zistil nasledujúce skutočnosti.

Svedok Ing. E. R. na hlavnom pojednávaní k veci uviedol nasledovné. V minulosti vykonával tento svedok stavebný dozor k investíciám obžalovaného C.. Externe svedok pracuje aj pre ministerstvo životného prostredia ako odborný externý hodnotiteľ projektov. Ďalej vo svojej výpovedi svedok uviedol, že všetko, čo bolo k projektom Vinárstvo Viničky a Tokajská spoločnosť Viničky fakturované, to aj bolo dodané a všetky práce boli vykonané v súlade s uzatvorenými zmluvami o dielo. Činnosť svedka pri týchto projektoch spočívala v tom, že pravidelne každý týždeň kontroloval, čo sa na stavbe deje. Priebežne bola vykonávaná stavebná činnosť, ako aj montáž technologických zariadení. Ako prvý bol vykonaný projekt Tokajská spoločnosť Viničky a následne tento svedok vykonával dozоровanie stavby pre Vinárstvo

Viničky. Svedok ďalej potvrdil, že stavba pre Vinárstvo Viničky sa vykonávala mimo zastavaného územia, išlo o prístup po poľnej ceste v dĺžke asi 3 km. Z tohto dôvodu bol podstatne sťažený prístup pre všetky dodávané technológie. Svedok uviedol, že aj v tomto prípade, čo bolo na stavbu dodané, to skontroloval ako stavebný dozor a bolo to aj riadne fakturované. Svedok si už pre časový odstup nepamätal na pomer medzi nákladmi na stavbu, montáž technológií a dopravu týchto technológií na miesto stavby. To isté sa týka aj Vinárstva Viničky.

Svedok ďalej vypovedal, že pri Vinárstve Viničky sa pôvodný projekt vôbec nerealizoval a stavba sa vyhotovovala až po zmene projektu. Až následne boli zabudované technológie. Svedok sa nijako nepodieľal na výbere dodávateľa technológie. Svedok ďalej uviedol, že všetky väčšie technologické časti boli vyložené v areáli TSV a následne boli jednotlivé časti technológie ťažkou a špeciálnou technikou presúvané na miesto stavby, pričom aj poľná cesta sa musela upravovať pre presun techniky. Svedok si spomenul, že to bol E. R., kto zabezpečoval presun technológií špeciálnou technikou a jediný disponoval v blízkom okolí potrebnou technikou aj pracovníkmi na vykonanie tohto presunu.

Podľa svedka NFP nebol viazaný k jednotlivým položkám, lebo bol viazaný pomerom 50% k stavbe a 50% k technológii. Podľa osobného názoru tohto svedka všetky náklady vynaložené na stavbu, aj na dodávku technológie pre Vinárstvo Viničky boli primerané, hoci svedok nemá žiadnu praktickú skúsenosť z takéhoto podobného projektu, že by náklady na samotnú technológiu boli nižšie ako súvisiace náklady.

Svedkyňa Ing. E. E. k veci na hlavnom pojednávaní uviedla nasledovné skutočnosti. Svedkyňa ako kontrolórka porovnávala jednotlivé faktúry predložené konečným prijímateľom s rozpisom oprávnených výdavkov, ktoré boli zazmluvnené v rámci projektu Vinárstvo Viničky s rozpočtom stavby, výrobnými a skladovacími priestormi a ďalšími objektmi. Zistili nezrovnalosti, pričom rozdiel vyčíslili na sumu 12.236,09 Eur nad rámec oprávnenia. Poukázala na skutočnosť, že faktúry boli vystavované v čase, keď už boli známe jednotlivé položky, teda už po vykonaní projektu. Svedkyňa trvala na tom, že v bode 4 správy o kontrole z decembra 2016 v odseku 2 uvedený záver platí, teda že zo strany konečného prijímateľa išlo o prerušenie finančnej disciplíny podľa zákona uvedeného v správe. Rovnako platí aj to, že došlo k použitiu verejných prostriedkov nad rámec oprávnenia aj pri 3. položke uvedenej na strane 8/9 správy a to v sume 2.757,80 Eur.

Svedkyňa A. U. na hlavnom pojednávaní k veci uviedla nasledovné. Svedkyňa prebrala po svojom nástupe do PPA spis po kolegoch a zistila, že bolo prerušené konanie vo veci vedenej na PPA pod číslom 600/133, lebo sa čaká na výsledky odboru vnútornej kontroly. Až po zrušujúcom rozhodnutí vydanom Krajským súdom v Bratislave mohli vydať konečné rozhodnutie vo veci. Po vzájomnej konzultácii sa na PPA zhodli, že suma 8.353,77 Eur bude vymáhaná suma vo vzťahu ku kontrolovanému projektu.

Vo veci bol vypočutý ako svedok Mgr. R. C.. Ten k veci vypovedal nasledovne. V čase správneho riešenia vinárskych spoločností TSV a VV pracoval na MPaRV ako riaditeľ právneho odboru. Je mu známe, že PPA vydala dve rôzne rozhodnutia v dvoch rôznych konaniach o vrátení poskytnutých NFP. Pokiaľ si svedok spomína, tak rozhodnutia v prípade obidvoch spoločností boli zrušené. Bol prítomný na jednom hlavnom pojednávaní na KS Bratislava, kde sa vyjadril, že nevie o tom, že by ministerstvo disponovalo nejakou dokumentáciou ku správe OLAF. Poškodeného, teda príslušné ministerstvo, zastupoval vo veci náhrady škody aj vo februári 2016, keď uplatňoval náhradu škody a svedok si spomína len toľko, že došlo ku zrušeniu rozhodnutí vydaných v PPA.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec Doc. O.. D. H., CSc. Ten sa v plnom rozsahu odvolal na podaný znalecký posudok ÚSI Žilina č. 60/2017 a jeho závery, na ktorých nechcel nič meniť, ani doplniť. Takýto postup znalca umožnil prečítať podaný znalecký posudok. Zo záverov znaleckého posudku č. 60/2017 sa zisťuje, že rozpätie cien vinárskych technológií pre Vinárstvo Viničky podľa popísanej technickej špecifikácie je v rozpätí od 2.756.972,00 Eur do 3.617.640,00 Eur a to v cenovej úrovni na prelome rokov 2016 a 2017. Priemerná cena bola stanovená ako aritmetický priemer všetkých cenových ponúk na sumu 3.102.578,66 Eur. Na základe známeho indexu cien pre priemernú výrobu bola priemerná cena prepočítaná pre rok 2010 a ide o sumu 2.613.358,04 Eur.

Súvisiaci transport, manipulovanie a dočasné skladovanie je v rozpätí cien od 364.465,50 Eur do 444.484,00 Eur v cenovej úrovni na prelome rokov 2016 a 2017. Priemerná cena bola stanovená ako aritmetický priemer všetkých cenových ponúk a ide o sumu 402.455,20 Eur. Na základe známeho indexu

cien pre stavebné práce bola priemerná cena prepočítaná pre rok 2010 a ide o sumu 351.182,55 Eur. Potom výsledná priemerná obstarávacia cena prepočítaná pre rok 2010 na vinárske technológie pre Vinárstvo Viničky podľa uvedenej technickej špecifikácie a so zohľadnením manipulačných nákladov a dočasných nákladov pre skladovanie je 2.964.540,59 Eur. Podľa zistení znalca, takáto zistená hodnota korešponduje hodnote uvedenej v účtovníctve spoločnosti Viničky s.r.o., ktorá je 2.824.050,43 Eur.

Na položené otázky znalec odpovedal nasledovne. Znalec zistil, že suma, za ktorú predával technológie VIN.TECH, niečo vyše 900.000 Eur za technológie pre uvedené vinárstvo je suma nereálna, podhodnotená. Ide totiž o špičkové zariadenie, ktoré sa predáva za iné sumy a tieto znalec uviedol vo svojom posudku. Znalec sa nevedel vyjadriť a ani nechcel pomenovať to, prečo sa k tejto cene dopracovali subjekty uvedené v obchodnom reťazci postupným navyšovaním cien.

Ďalej sa znalec vyjadril k sume za odvezenie technológií v rámci sťažených podmienok, o čom vypovedal aj svedok R.. Ide o sumu 351.182,55 Eur, ktorá predstavuje priemernú cenu prác za odvezenie technológií v rámci sťažených podmienok. Čo sa týka transportu, manipulovania a dočasného skladovania, pre takéto činnosti neexistuje index cien. Preto musel byť použitý index cien ako pre stavebné práce.

K sume 2.613.358,04 Eur, ktorá je uvedená aj v záveroch znaleckého posudku je okrem ceny technológií zarátaná aj samotná montáž technológie, jej zloženie a oživenie. Čo sa týka Vinárstva Viničky, tak znalec bol osobne na mieste samom v rokoch 2016 a začiatkom roku 2017. Aj v danom období mala prístupová cesta k vinárstvu charakter poľnej cesty. Na položené otázky znalec vo vzťahu ku skutočným nákladom podľa účtovných dokladov odpovedal, že znalcami bola zvolená metodika tak, aby boli verifikované reálne obstarávacie náklady a práce súvisiace s manipuláciou technológií. Nedošlo k porovnávaniu účtovných dokladov spoločností a takáto požiadavka zo strany zadávateľa posudku ani nebola.

Znalec Doc. Ing. D. H., CSc. po tom, ako bol vypracovaný znalecký posudok č. 237/2017 bol opätovne vypočítaný na hlavnom pojednávaní. Znalec sa v plnom rozsahu odvolal na podaný znalecký posudok a nechcel na ňom nič meniť ani doplniť, čo súdu umožnilo prečítať posudok podaný ÚSI Žilina, ktorý sa týkal Tokajskej spoločnosti Viničky (TSV).

Zo záverov znaleckého posudku ÚSI Žilina č. 237/2017 boli zistené nasledujúce skutočnosti. Na základe predložených cenových ponúk ÚSI konštatuje, že rozpätie cien vinárskych technológií pre TSV podľa popísanej technickej špecifikácie je v rozpätí od 1.218.705,00 Eur do 1.721.998,00 Eur v cenovej úrovni pre október a november roku 2017. Priemerná cena pre október a november roku 2017 bola stanovená ako aritmetický priemer všetkých cenových ponúk a predstavuje sumu 1.469.723,67 Eur a na základe indexu cien pre priemyselnú výrobu bolo rozpätie cien prepočítané na rok 2008 a stanovené v sume od 1.458.789,89 Eur do 2.061.231,61 Eur a priemerná cena vinárskych technológií pre rok 2008 je potom 1.759.259,23 Eur. V zmluve o NFP pod č. KE00130 pre TSV je uvedená suma 1.312.227,81 Eur a takto zistená hodnota korešponduje priemernej cene pre rok 2008.

V ďalšej odpovedi sa znalec vyjadril k obvyklej obstarávacej cene časti vinárskych technológií, ktorú dodala spoločnosť LOGISTIC Zemplín nasledovne. Rozpätie cien vinárskych technológií, ktoré tvorili základ výpočtu škody spôsobenej pre TSV je podľa popísanej technickej špecifikácie v rozpätí od 241.580,00 Eur do 424.200,00 Eur, čo platí pre cenovú úroveň október a november 2017. Priemerná cena bola stanovená ako aritmetický priemer všetkých cenových ponúk na sumu 339.315,00 Eur. Na základe indexu cien pre priemyselnú výrobu bolo rozpätie cien prepočítané na rok 2008 a stanovené od 289.171,26 Eur do 507.767,40 Eur a priemerná cena pre rok 2008 je potom 406.399,46 Eur. Zistená hodnota preto korešponduje cene vybraného súboru technológií pre rok 2008 v sume 289.083,88 Eur.

Na položené otázky znalec odpovedal nasledovne. K tabuľke na strane 9 posudku „Obstarávacia cena dodanej technológie“ znalec uviedol, že ide o zmluvnú cenu v rámci žiadosti o NFP. Znalec ďalej uviedol, že došlo k prepadu cien po roku 2007, čo pokračovalo aj v roku 2009 v súvislosti s finančnou krízou. Na tomto základe je potom možné vysvetliť 50% rozdiel medzi cenou, ktorá bola zazmluvnená v roku 2008 a medzi tým istým tovarom, ktorý bol dodávaný a fakturovaný v roku 2009. Znalec vysvetlil, že pokiaľ ÚSI zvolil metodiku zisťovania cien a potom vypočítali cenu pre rok 2008, tak išlo o správne zvolenú metodiku.

Znalec aj pri tomto znaleckom posudku rovnako ako pri predchádzajúcom na položené otázky k cene technológií, za ktorú technológie predával VIN.TECH uviedol, že cena 134.554,- Eur je aj pre znalca nepochopiteľná, nevie sa vyjadriť k dôvodu, prečo bola predaná technológia za takú nízku cenu, lebo v danom čase trh umožňoval stanoviť cenu výrazne vyššiu.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá svedkyňa JUDr. T. J., ktorá k veci uviedla, že je zamestnaná ako štátny radca na právnom odbore MPA RV SR. Spisový materiál prevzala po kolegovi R. C..

Vo vzťahu ku skutku Vinárstvo Viničky sa ministerstvo necíti byť poškodenou stranou, a to z dôvodu, že zistená nezrovnalosť v sume asi 8,5 tisíc eur už bola uhradená. K uplatňovanej výške náhrady škody v prípade Vinárstva Viničky svedkyňa dodala, že suma 8.353,77 Eur je suma, ktorá bola zistená kontrolnými mechanizmami PPA, táto škoda však bola uhradená. Čo sa týka spoločnosti Tokajská spoločnosť Viničky, tak svedkyňa poukázala na rozhodnutie PPA, ktoré bolo potvrdené ministerstvom, toto rozhodnutie je stále právoplatné, vykonateľnosť bola odložená, ale v tomto prípade je stále evidovaná nezrovnalosť vo výške 2.563.407,21 Eur. Obidve nezrovnalosti sú evidované na základe záverečnej správy orgánu OLAF, a preto boli aj vydané rozhodnutia v správnom konaní. Vo vzťahu k Tokajskej spoločnosti Viničky však zotrávajú na pôvodnej výške škody, a to 2.563.407,21 Eur, kde však je konanie prerušené z dôvodu konkurzu, a preto v prípade tohto vinárstva kontrola vykonaná nebola.

Svedkyňa potvrdila, že sa oboznámila s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, ktorým bolo zrušené správne rozhodnutie v prípade Vinárstva Viničky. Podľa svedkyne ide o procesné pochybenie. Ku škode 8.353,77 Eur svedkyňa zaujala stanovisko, že ide o nezrovnalosť z dôvodu poskytnutia neoprávnených prostriedkov z fondu Európskych spoločenských. Podľa informácií svedkyne táto suma bola riadne poskytnutá prijímateľovi NFP nad rámec schváleného projektu.

Svedkyňa Ing. P. T. na hlavnom pojednávaní k veci uviedla nasledovné. Svedkyňa je pracovníčkou odboru kontroly PPA, supervízie a ochrany finančných záujmov EÚ. Svedkyňa vie, že bola vykonaná kontrola u obžalovaného C. a to konkrétne vo Vinárstve Viničky. Išlo o štandardnú kontrolu na mieste samom ako sa vykonáva aj u iných prijímateľoch NFP. Bol overovaný objem oprávnených výdavkov projektu s predloženými účtovnými dokladmi. Po overení účtovných dokladov svedkyňa v rámci kontrolnej skupiny fyzicky obhliadla predmetné vinárstvo. Výsledky kontroly uviedli do správy o výsledku finančnej kontroly. Svedkyňa ďalej vysvetlila, ako dospeli k rozdielnej sume vychádzajúcej z účtovných dokladov vo výške 16.707,54 Eur. V časti výslednej správy označenej ako oprávnené výdavky projektu poukázala na sumu 385.174,30 Eur, keď ide o spracovateľnú PSV dodávky a druhá suma je 397.410,39 Eur a túto vyššiu sumu predložil konečný prijímateľ NFP. Ide teda o evidentný rozdiel 12.236,09 Eur. Ďalší rozdiel podľa svedkyne bol zistený v položke spracovateľňa montáž, kde bola pôvodne uvedená suma 122.526,79 Eur a v dokumente predloženom konečným prijímateľom NFP bola uvedená suma 125.284,659 Eur, čím vznikol rozdiel 2.757,87 Eur. Tak vznikol výsledný rozdiel v sume 16.707,54 Eur. V tomto prípade teda verejné prostriedky boli použité nad rámec oprávnenia, čo bolo hodnotené ako porušenie finančnej disciplíny. Svedkyňa napokon potvrdila, že pri vykonanej kontrole dospeli k iným záverom než OLAF. Čo sa týka reťazenia dodávateľských firiem, tak svedkyňa zaujala stanovisko, že ju ako kontrolórku zaujímal iba tok verejného obstarávania z hľadiska procesu a konečný výsledok, ktorý videli bol ten, že vinárstvo stojí.

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok JUDr. D. H., k veci uviedol nasledovné. Svedok pracuje ako generálny riaditeľ sekcie legislatívy na MPA RV SR a pôsobí aj ako predseda rozkladovej komisie na predmetnom ministerstve. Potvrdil, že sa osobne zúčastnil na prerokovaní záležitosti, ktorá je predmetom obžaloby a je aj prerokovaná súdom, lebo išlo o prerokovanie dvoch mimoriadnych opravných prostriedkov vo vzťahu k Vinárstvu Viničky a TSV.

Svedok ďalej vo výpovedi uviedol, že PPA pri svojom rozhodovaní procese pochybila, keď ako základ svojho rozhodnutia použila materiál OLAF. Na ministerstve zistili, že neboli vypracované znalecké posudky vo veci a zistili tiež také pochybenia, o ktorých môže rozhodnúť len súd. Ministerstvo však nerozhodovalo o znížení plnej korekcie na čiastkovú korekciu, o tom rozhodla PPA, k čomu sa svedok bližšie vyjadriť nevedel. Svedok pozná rozsudky KS Bratislava vydané v správnom konaní a pamätá si toľko, že súd zaviazal PPA, aby použila aj iné dôkazy, než správy od OLAF. To je všetko, čo vedel svedok k veci uviesť. Pokiaľ svedok odpovedal na položené otázky, tak nezaujal stanovisko k tomu, aké dôkazy by mala PPA vykonať a v teoretickej rovine vysvetlil, od kedy ministerstvo eviduje pohľadávku,

voči tomu-ktorému subjektu. Svedok nepoznal výsledok novej kontroly v príslušnom vinárstve a dodal svoj predpoklad z hľadiska uplatňovania náhrady škody, že ak sa po vykonanej kontrole dôjde k iným záverom oproti záverom OLAF, tak dôjde ku korekcii uplatňovania nároku na náhradu škody.

Svedok Q. C. na hlavnom pojednávaní k veci uviedol nasledovné. Svedok najskôr vysvetlil, aké všetky prípravné práce vo vzťahu k VV a TSV vykonali. Ďalej vypovedal k tomu, že PPA po vykonanej kontrole zistila nezrovnalosť 8.000,- Eur, s ktorou síce svedok nesúhlasil, ale z dôvodu záchrany finančných prostriedkov, ktoré boli viazané na PPA, nedošlo k odvolaniu sa proti zistenej nezrovnalosti a táto bola zaplatená.

V ďalšej časti svojej výpovede na položené otázky svedok odpovedal, že nezrovnalosť vznikla v stavebnej časti vinárstva. Zrejme išlo len o matematický omyl. Podľa svedka jeho otec, teda obžalovaný vykonával fyzicky kontrolu v rámci oboch projektov, ale hlavnú kontrolnú činnosť mal na starosti stavebný dozor. Všetko, čo mali zazmluvnené, to aj dostali.

Svedok potvrdil, že pozná osobu menom JUDr. I. O.. Podľa svedka JUDr. O. sa na C. nalepil s tým, že má nejakých investorov. Keď C. zistili, že niečo nie je s JUDr. O. v poriadku, tak s ním prerušili komunikáciu a JUDr. O. sa im začal vyhrážať a chcel od nich získať právne služby na paušál. Svedok potvrdil, že sa stretol s JUDr. O. v prítomnosti svojho otca v miestnej reštaurácii, ale pri spoločnom rozhovore nebolo spomenuté to, že by došlo k „nafúknutiu“ projektu.

Súd odmietol vykonanie niektorých dôkazov navrhnutých na vykonanie jednak prokurátorom v podanej obžalobe, ako aj vykonanie dôkazov navrhnutých v rámci obhajoby obžalovaného, napríklad opakovaný výsluch dvoch svedkov, lebo išlo o také dôkazy, ktoré by vzhľadom na už vykonané rozsiahle dokazovanie neprinesli žiadne nové a pre súd ešte neznáme skutočnosti.

Súd odmietol návrh obžalovaného a jeho obhajcov na predloženie prejudiciálnych otázok na Súdny dvor Európskej únie. Dôvodom pre takýto postup bol ten, že súd nemal pochybnosti o výklade práve EÚ alebo o jeho platnosti. Treba súhlasiť s prokurátorom v tom, že trestný čin (§ 261 Trestného zákona), ktorý je predmetom konania v tejto veci vychádza z právnej kvalifikácie, ktorú Slovenská republika prijala na základe Dohovoru o ochrane finančných záujmov EÚ, pričom nevznikli pochybnosti o výklade tohto ustanovenia tak ako k tomu argumentovala obhajoba v predloženej návrhu na vyriešenie prejudiciálnych otázok.

Kvôli lepšej prehľadnosti pri skutkoch 1.) a 2.) uvedených v skutkovej časti tohto rozsudku za akú pôvodnú cenu bola nadobudnutá technológia od spoločnosti VIN.TECH Pezinok, ako od spoločnosti prvej v reťazci a za akú konečnú cenu bola technológia predaná prijímateľovi nenávratného finančného príspevku, poslednej spoločnosti v reťazci, ktorými boli Tokajská spoločnosť Viničky a Vinárstvo Viničky, špecializovaný trestný súd vyhotovil na základe prečítaných listinných dôkazov tabuľkové spracovanie týchto transakcií s uvedením faktúr, spoločností a jednotlivých položiek tvoriacich dodávanú technológiu. Tento pohyb tovaru vyplýva z obsahu, na hlavnom pojednávaní oboznámených, faktúr, dodacích listov a príjmových a výdavkových pokladničných dokladov vyhotovených jednotlivými spoločnosťami uvedenými v skutkovej časti tohto rozsudku, ako aj zo zmlúv o poskytnutí nenávratných finančných príspevkov.

1. skutok: Tokajská spoločnosť Viničky, s.r.o., Viničky

- vyhotovená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 23.03.2009 (zv.5/č.l. 1142) spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok pre LOGISTIC ZEMPLÍN, s.r.o., Michalovce:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH	
Automatický triblok FIMER 9/9/1	1 ks,	Etiketovačka OMB	1 ks 120.000 EUR
Mikrofiltrácia ORBIFILT	1 ks		3.354 EUR
Umývačka sudov - poloautomatická SA-4			1 ks 2.900 EUR
Prietokový merač CL 21			2 ks 1.200 EUR
Čerpadlo LIVER	2 ks		1.600 EUR
Hadica	1 ks		5.500 EUR
Spolu bez 19% DPH			- 134.554 EUR

-vyhotovená faktúra č. M zo dňa 24.03.2009 (zv.5/č.l.1144) spol. LOGISTIC ZEMPLÍN, s.r.o., Michalovce pre Tokajskú spoločnosť Viničky, s.r.o., Viničky:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH	
Automatický triblok FIMER 9/9/1	1 ks		1 ks 173.088,89 EUR
Etiketovačka OMB	1 ks	48.111,60 EUR	
Mikrofiltrácia ORBIFILT	1 ks	17.632,24 EUR	
Umývačka sudov - poloautomatická SA-4	1 ks	26.327,62 EUR	
Prietokový merač CL 21	2 ks	10.292,78 EUR	
Čerpadlo LIVERANY	2 ks	2.477,60 EUR	
Hadica	1 ks	11.153,16 EUR	

Spolu bez 19 % DPH - 289.083,89 EUR

Škoda je 50 % zo sumy, ktorá vznikne z rozdielu kúpnej ceny bez DPH, za ktorú kúpila technológiu spol. Tokajská spoločnosť Viničky, s.r.o. od spol. LOGISTIC ZEMPLÍN, s.r.o. a ceny, za ktorú túto technológiu kúpila spol. LOGISTIC ZEMPLÍN, s.r.o. od spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok, t.z.

$289.083,89 \text{ EUR} - 134.554 \text{ EUR} = 154.529,89 \text{ EUR} : 2 = 77.264,95 \text{ EUR} / \text{škoda}$

75 % zo sumy 77.264,95 EUR = 57.948,71 EUR, čo sú prostriedky EÚ

25 % zo sumy 77.264,95 EUR = 19.316,24 EUR, čo sú prostriedky zo ŠR

2. skutok: Vinárstvo Viničky, s.r.o., Viničky

a/

- Vyhotovená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 23.09.2010 (zv./č.l.1375) spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok pre ROYAL SLOVAKIA, s.r.o., Ladmovce:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH	
Chladiaci a ohrevný systém			1 ks 140.000 EUR

Spolu bez 19% DPH - 140.000 EUR

-vyhotovená faktúra č. M. zo dňa 27.09.2010 (zv.4/ č.l.896) od LOGISTIC ZEMPLÍN, s.r.o., Michalovce pre Vinárstvo Viničky, s.r.o., Viničky:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH	
Chladiaci a ohrevný systém			1 ks 593.940 EUR
Drevený sud GARBELLOTTA	225 l	54.000 EUR	

Spolu bez 19% DPH - 647.940 EUR

b/

- Vyhotovená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 04.10.2010 (zv.5/č.l.1376) spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok pre ROYAL SLOVAKIA, s.r.o., Ladmovce:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH	
Žľab, guľička			1
ks		8.355,47 EUR	

Spolu bez 19% DPH - 8.355,47 EUR

- Vyhotovená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 04.10.2010 (zv.5/č.l.1377) od spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok pre ROYAL SLOVAKIA, s.r.o., Ladmovce:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH	
Selekčný a vibračný stôl			- dopravník s pásom
1 ks		15.000 EUR	
Mlynkoodzrňovač TOP15			1 ks 10.000 EUR

Vynášací dopravník	1 ks 8.000 EUR
Pneumatický lis PE 35	1 ks 35.000 EUR
Čerpadlo pod mlynkoodzrňovač MONHO	1 ks 7.000 EUR
Dopravník výliskov spod lisu VN 900/750	1 ks 13.000 EUR
Čerpadlo na mušt DI liverani M50/60	2 ks 4.800 EUR
Vákuový kremelínový filter V4 FP	1 ks 18.300 EUR
Miešadlová nádrž 10hl	1 ks 2.500 EUR
Čerpadlo OGIVA	1 ks 5.300 EUR

Spolu bez 19% DPH - 118.900 EUR

- vyhotovená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 04.10.2010 (zv.5/č.l.1378) od spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok pre ROYAL SLOVAKIA, s.r.o., Ladmovce:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH		
Keramický tangenciálny filter			CKFN	30
1 ks 48.500 EUR				

Spolu bez 19% DPH - 48.500 EUR

- vyhotovená faktúra č. M zo dňa 06.10.2010(zv.4/č.l.883-4) od LOGISTIC ZEMPLÍN, s.r.o., Michalovce pre Vinárstvo Viničky, s.r.o., Viničky :

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH		
Žľab, gulička				1
ks 18.720 EUR				
Selekčný a vibračný stôl ENOVENETA - dopravník s pásom	1	27.070		
Mlynkoodzrňovač ENOVENETA TOP15	1	30.117		
Vynášací ENOVENETA dopravník	1	28.803		
Pneumatický lis PRESSA PPA 35	1	95.530		
Čerpadlo pod mlynkoodzrňovač ENOVENETA MOHNO T509	1	18.286		
Dopravník výliskov spod lisu ENOVENETA NASTRO NV	1	26.508		
Čerpadlo na mušt DI liverami M50/60	2	40.420		
Vákuový kremelínový filter DELLA TOFFOLA FVE 4DX	1	29.895		
Miešadlová nádrž 10hl	1	15.815		
Čerpadlo ENOVENETA EVP-1	1	9.400		
Keramický tangenciálny filter CKFN 30	1	107.053		

Spolu bez 19% DPH - 447.617 EUR

c/

- Vyhotovená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 12.10.2010 (zv.5/č.l.1380) spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok pre ROYAL SLOVAKIA, s.r.o., Ladmovce:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH		
Vinifikátor automat	F2			13500l
3 ks 67.800 EUR				
Vinifikátor automat F2 7600l			6 ks 117.600 EUR	

Spolu bez 19% DPH - 185.400 EUR

- vyhotovená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 12.10.2010 (zv.5/č.l.1381) spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok pre ROYAL J., s.r.o., Ladmovce:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH		
Nádrž na víno s duplikátorom	10000			l
10 66.000 EUR				
Nádrž na víno s duplikátorom delená 4000/3000	7000 l	6 53.400 EUR		
Nádrž na víno s duplikátorom delená 3500 na 3500	7000 l	6 53.400 EUR		
Nádrž na víno s duplikátorom delená 3000/2000/2000	3	30.600 EUR		

Spolu bez 19% DPH - 203.400 EUR

- vyhotovená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 12.10.2010 (zv.5/č.l.1382) spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok pre ROYAL J., s.r.o., Ladmovce:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH		
Drevený guľatý sud				4000l
9	81.000 EUR			
Drevený sud 225 l Barik	50	26.900 EUR		
Zinkované podstavce pre 50 sudov			25	4.500 EUR
Zinkované kletky na fľaše Cargo P 880			40	1.600 EUR

Spolu bez 19% DPH - 114.000 EUR

-vyhotovená faktúra č. M. zo dňa 14.10.2010(zv.4/č.l.876) spol. LOGISTIC ZEMPLÍN, s.r.o., Michalovce pre Vinárstvo Viničky, s.r.o., Viničky:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH		
Vinifikátor automat F2	13500l			3
ks	104.727 EUR			
Vinifikátor automat F2 7500 l			6 ks	186.528 EUR
Nádrž na víno s duplikátorom 7000	10	109.340 EUR		
Nádrž na víno s duplikátorom delená 4000/3000	6	119.670 EUR		
Nádrž na víno s duplikátorom delená 3500 na 3500			6	119.340 EUR
Nádrž na víno s duplikátorom delená 3000/2000/2000			3	60.666 EUR
Nádrž na víno s duplikátorom 5000/5000			3	46.860 EUR
Zinkované podstavce pre 50 sudov			25	6.750 EUR
Drevený oválny sud GARBELLOTTO	4000l		9	166.995 EUR
Zinkované kletky na fľaše Cargo P 880			40	9800 EUR

Spolu bez 19% DPH - 930.676 EUR

d/

- vyhotovená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 21.10.2010 (zv.5/č.l.1383) spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok pre ROYAL J., s.r.o., Ladmovce:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH		
Kompletná plniaca linka				1
120.000 EUR				

Spolu bez 19% DPH - 120.000 EUR

- vyhotovená faktúra č. M zo dňa 22.10.2010 (zv.4/č.l.868) od spol. LOGISTIC ZEMPLÍN, s.r.o., Michalovce pre Vinárstvo Viničky, s.r.o., Viničky:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH		
Kompletná plniaca linka				1
359.030 EUR				

Spolu bez 19% DPH - 359.030 EUR

e/

vyhotovená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 23.12.2010 (zv.5/č.l.1384) spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok pre ROYAL J., s.r.o., Ladmovce:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH		
Dopravné náklady				tovaru
1	15.000 EUR			
Dusíkové zariadenie vrátane dodávky a armatúr			1	1.800 EUR
Rozvod vzduchu - pivničný + materiál			1	400 EUR
Dopravné náklady technikov			1	540 EUR
Technické konštrukcie pivnice + kotvenie			1	900 EUR

Hadice na prevádzku 400m		1 1.726 EUR
Armatúry na spájanie INOX 304	1 2.000 EUR	
Čerpadlá na víno		3 3.600 EUR
Zariadenie na čistenie sudov		1 800 EUR
Tlakový čistič pivnice WAP 400		1 1.700 EUR
Systém čistiacich prvkov pivnice		1 300 EUR
Nerezové stoly a umývadlá		1 500 EUR
Výbava laboratória - nábytok, základné vybavenie		1 1.000 EUR
Pomocné zariadenie prevádzky		1 540 EUR
Kompresor vzduchový Korado + sušič vzduchu	1 2.500 EUR	
ROTOWATHER 4	480 EUR	

Spolu bez 19% DPH - 33.786 EUR

- vyhotovená faktúra č. M zo dňa 25.11.2010 (zv.4/č.l.860) spol. LOGISTIC ZEMPLÍN, s.r.o., Michalovce pre Vinárstvo Viničky, s.r.o.:

Názov/ popis	Množstvo	Cena celkom bez DPH	náklady	tovaru
Dopravné				
1 23.390 EUR				
Dusíkové zariadenie vrátane dodávky armatúr			1 28.770 EUR	
Rozvod vzduchu - pivničný + materiál			1 21.350 EUR	
Dopravné náklady technikov			1 16.120 EUR	
Technické konštrukcie pivnice + kotvenie			1 3.050 EUR	
Hadice na prevádzku 400m			1 2.108 EUR	
Armatúry na spájanie INOX 304	1 2.068 EUR			
Čerpadlá na víno			3 3.603 EUR	
Zariadenie na čistenie sudov			1 3245 EUR	
Tlakový čistič pivnice MM spray			1 4.795 EUR	
Systém čistiacich prvkov pivnice			1 800 EUR	
Nerezové stoly a umývadlá			1 19.890 EUR	
Výbava laboratória - nábytok, základné vybavenie			1 43.670 EUR	
Pomocné zariadenie prevádzky			1 30.034 EUR	
Kompresor vzduchový Schneider + sušič vzduchu	1 12.974 EUR			
ROTOWATHER 4	5.120 EUR			

Spolu bez 19% DPH - 220.987 EUR

Škoda je 50 % zo sumy, ktorá vznikne z rozdielu kúpnej ceny bez DPH, za ktorú kúpila technológiu spol. Vinárstvo Viničky, s.r.o. od spol. LOGISTIC ZEMPLÍN, s.r.o. a ceny, za ktorú túto technológiu kúpila spol. ROYAL J., s.r.o., Ladmovce od spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok, t.z.

$2.606.250 \text{ EUR} - 972.341,47 \text{ EUR} = 1.633.908,53 : 2 = 816.954,30 \text{ EUR} / \text{škoda} /$

Suma 2.606.250 EUR je súčtom kúpnych cien bez DPH, za ktoré kúpila technológiu spol. Vinárstvo Viničky, s.r.o. od spol. LOGISTIC ZEMPLÍN, s.r.o. /220.987 EUR + 359.030 EUR +930.676 EUR +447.617 EUR+647.940 EUR/.

Suma 972.341,47 EUR je súčtom kúpnych cien bez DPH, za ktoré kúpila technológiu spol. ROYAL J., s.r.o., Ladmovce od spol. VIN.TECH, s.r.o., Pezinok /140.000 EUR+8.355,47 EUR+118.900 EUR +48.500 EUR+185.400 EUR+203.400 EUR+114.000 EUR+120.000 EUR+33.786 EUR/.

75 % zo sumy 816.954,30 EUR = 612.715,70 EUR, čo sú prostriedky EÚ

25 % zo sumy 816.954,30 EUR = 204.238,60 EUR, čo sú prostriedky zo ŠR SR

Na tomto mieste je zároveň veľmi dôležité poukázať na dodávateľské faktúry od ROYAL J. pre RESCUE SERVICE č.XXXXXX/RS z 04.10.2010 na sumu 445.156,15 Eur bez DPH, č.XXXXXX/RS z 12.10.2010 na sumu 925.560,08 Eur bez DPH, č.XXXXXX/RS z 21.10.2010 na sumu 353.622,50 Eur bez DPH, č. XXXXXX/RS z10.12.2010 na sumu 217.683,18 Eur bez DPH (zv.7/ od č.l.1674, 1679,1684,1688).

Z obsahu týchto faktúr je zrejmé, že ide o dodávku rovnakých súčastí technológie, aké boli dodané z VIN.TECH-u do ROYAL J.. Pozoruhodná je skutočnosť, že predmetné faktúry sú vystavované prakticky v rovnaký deň, ako boli dodané zariadenia od VIN.TECH-u do ROYAL J., s dopravou týchto komponentov ešte spoločnosť ROYAL J. nezačala, ale cena všetkých komponentov technológie podstatne stúpila a to väčšinou až o niekoľko tisíc eur v podstate iba účtovne bez toho, aby k nim bola pridaná nejaká hodnota.

Vyššie uvedené tabuľkové spracovanie pohybu tovaru a najmä uvedenie cien, za ktoré boli tovary kúpené od VIN.TECH-u, ako od prvej spoločnosti v reťazci a ceny, za ktoré boli tovary predané posledným spoločnostiam v reťazci - Tokajská spoločnosť Viničky a Vinárstvo Viničky potom viedli súd aj k úprave výšky spôsobenej škody oproti škode uvedenej v obžalobnom návrhu a to v prospech obžalovaného.

Podľa § 19 ods. 3 zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy právnické osoby a fyzické osoby, ktorým sa poskytujú verejné prostriedky, zodpovedajú za hospodárenie s nimi a sú povinné pri ich používaní zachovávať hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť ich použitia.

Podľa § 31 ods. 1 písm. b) zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy porušením finančnej disciplíny je poskytnutie alebo použitie verejných prostriedkov v rozpore s určeným účelom.

Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č.KE00130 a č. KE00131 v článku VII Všeobecné povinnosti konečného prijímateľa v bode 3. obsahujú text: Konečný prijímateľ sa zaväzuje zabezpečiť hospodárne, efektívne a účinné vynakladanie verejných prostriedkov v súlade so zákonom č. 523/2004 Z.z.

Obzvlášť závažného zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto vyláka od iného dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorého poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia. Tohto trestného činu podľa § 225 ods. 6 písm. a) Trestného zákona sa dopustí páchatel', ak spácha čin uvedený v odseku 1a uvedeným činom spôsobí škodu veľkého rozsahu.

Zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto použije alebo predloží falšovaný, nesprávny alebo neúplný výkaz alebo doklad, alebo neposkytne povinné údaje, alebo použije prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev, z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami alebo v zastúpení Európskych spoločenstiev na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožní spôsobenie sprenevery alebo protiprávne zadržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu. Podľa § 261 odsek 4 písm. a) Trestného zákona sa uvedeného zločinu dopustí ten, kto spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej 500-násobok sumy 266 Eur, teda škodou veľkého rozsahu je suma 133.000 €.

Obžalovaný R. C. konal jednoznačne a nepochybne v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami zákonov a v rozpore so zmluvnými podmienkami.

Na tomto mieste je potrebné uviesť, že obžalovaný R. C., ale ani svedkovia O. T., D. P. a E. R. nijakým spôsobom nespochybňovali v podstate ten priebeh udalostí, ako je uvedený v skutkovej časti tohto rozsudku, v bodoch 1., 2.). Obžalovaný potvrdil, že podal žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku na PPA v Košiciach na realizáciu skôr uvedených dvoch projektov, podpísal obidve zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, podal skôr spomenuté žiadosti o platby a bolo tiež vyššie uvedenými dôkazmi potvrdené, že „tovar putoval“ v rámci reťazcov spoločností tak, ako to je taktiež uvedené v skutku 1.) a 2.) skutkovej časti tohto rozsudku. Obžalovaný však zásadne namietal jedinou vec a to, že zariadenia, technológie, či tovary nenakúpil za najlepšiu cenu a obžalovaný namietal tiež to, že by takýmto konaním spôsobil škodu.

Na prvý pohľad bolo „obchodovanie“ s technológiou či zariadeniami po formálnej stránke, aj účtovne, určite bezchybné, veď žiadna zo zúčastnených spoločností uzavretý obchod ani požadované či vyplatené sumy nenamietala. Suma, ktorá bola obžalovaným za spoločnosti Tokajská spoločnosť Viničky a Vinárstvo Viničky vyplatená za dodané technológie a zariadenia „bola v poriadku“ a v podstate súladná so sumou uvedenou v prvej či druhej zmluve s PPA o poskytnutí nenávratného finančného príspevku.

Čo však nie je v poriadku, čo nie je v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami a nie je v súlade s podpísanými zmluvami je to, že štruktúre obchodného vzťahu zo strany žiadateľa o NFP (obžalovaný) z hľadiska snahy ekonomicky najvýhodnejšie zaobstarať technológie chýba hospodárska podstata podnikania a jednoznačne vykazuje znaky riadeného procesu a to obžalovaným R. C.. Bol to výlučne obžalovaný R. C., kto mal na začiatku celého procesu záujem, v rámci ním riadeného procesu, umelo vytvoriť reťazec firiem za účelom „nafúknutia“ projektu, ako to uviedol svedok JUDr. O.. Na svoj zámer potreboval už len niekoľko „partnerov“, ktorí budú ochotní so svojimi spoločnosťami vytvoriť potrebný reťazec.

Na tomto mieste sa priam žiada obrazne uviesť ako príklad to, že čo evidentne možno kúpiť napr. za 5 €, zásadne nikto to nekúpi až za 15 €, teda ako trojnásobne predražené, hoci aj sú na nákup tovaru poskytnuté „cudzie“ peniaze. Skôr je očakávaná snaha kúpiť lacnejšie a ušetrené peniaze využiť pre seba, buď na nákup ďalšieho zariadenia alebo na výstavbu niečoho, alebo ich len jednoducho minúť pre seba.

V oboch prípadoch, v oboch skutkoch bola žiadateľovi o NFP (obžalovaný) preukázateľne známa situácia v súvislosti s riadnou trhovou cenou technológií na základe pravidla ponuky a dopytu a bol to obžalovaný ako žiadateľ o NFP, ktorý do obchodného vzťahu angažoval nielen s vínom žiadne skúsenosti nemajúcu firmu LOGISTIC, ale aj podnikateľské subjekty z portfólia E.a R..

„Hospodárskou podstatou“ tohto obchodného prípadu bolo zariadiť, dosiahnuť, aby za nakúpené technológie, ktoré preukázateľne bolo možné v danom čase a mieste kúpiť a aj boli kúpené za približne 900.000 €, bolo možné z rozpočtových prostriedkov EU a SR žiadať približne trojnásobne vyššiu sumu. O takomto úmysle svedčia najmä:

- absolútne žiadna obchodná činnosť a úplná absencia poznatkov a skúseností spoločnosti LOGISTIC na trhu s vínom a s vinárskymi technológiami,
- vzhľadom k nefakturovaniu montážnych prác (obchodovaná komodita je na všetkých faktúrach označená rovnako) totálne nelogické navýšenie cien rovnako označených komodít (napr. z hadice za 5.500 eur sa stáva hadica za 11.153,16 eur),
- absolútne nedôveryhodné vysvetlenie dôvodu vstupu do obchodného prípadu zo strany tak E.a R. ako aj D. P. (to všetko mimochodom konštatuje aj OLAF, ktorého správa nepriamo obžalovaného tiež usvedčuje),
- aj keby sa pripustila úvaha, že preprava a montáž technológií cenu navýšila, určite by cenu technológie nenavýšila o približne 1.600.000 €, čo bolo vyvrátené aj znaleckým dokazovaním.

V súvislosti s opakovaným „nepochopením“ znalca Doc. Ing. D. H., Csc., prečo v prípade oboch vinárstiev došlo k predaju technológií podľa jeho názoru za podhodnotené sumy, treba dať do protikladu vyjadrenie svedka T., keď uviedol, že technológie predával za sumy nižšie možno o 15 až 20% oproti obvyklým cenám, zároveň však ale neuvádzal nič o problémoch, ktoré by sa mali týkať hospodárskej recesie a prepadu cien, napr. až o 50%, ako o tom vypovedal znalec Doc. Ing. D. H.. O tom, že technológie boli predávané za výrazne nižšie ceny napokon svedčia účtovné doklady, ako sú tieto zmienené v odôvodnení rozsudku. Aj svedok T. teda musel mať nejaký záujem na tom, aby predmetnú technológiu predal a nevypovedal nič o tom, že sa snažil situáciu v súvislosti s hospodárskou krízou zachraňovať a nevypovedal o tom, že sa vlastne technológií zbavoval za zlomkovú cenu, než za akú ich nakúpil. Je tu teda zrejmá disharmónia medzi cenami technológií stanovených znalcom a cenami, za ktoré technológie predával svedok T.. Súd nemôže, nesmie špekulovať o tom, aký motív mohol viesť svedka T. k tomu, že mal predávať technológie „pod cenu“. Táto informácia, či takýto postup svedka je však v podstate v inom svetle po zistení, že obžalovaný ešte skôr rokoval so svedkom T. o nákupe technológií a svedok T. to povedal opakovane a na priamo, že sa s obžalovaným C. dohodli aj na cene a celé to potom prevezme P. s R.. V takomto kontexte sa potom predaj technológií pod cenu javí úplne inak a negatívne aj z pohľadu výpovede svedka JUDr. O., ktorý potvrdil, že sa mu obžalovaný C. priznal v čase, keď ešte nemali medzi sebou konflikty, že ide o nafúknuté projekty. V tomto smere

bolo zaujímavé vyjadrenie obžalovaného C., že by si s JUDr. O. za jeden stôl v reštaurácii (Amadeus) nesadol, pričom syn obžalovaného, keď vypovedal na hlavnom pojednávaní, uviedol, že obidvaja C. sedeli v reštaurácii spolu s JUDr. O., ale obžalovaný nič o „nafúknutí“ projektov pred JUDr. O. nehovoril. Potom buď nehovoril pravdu obžalovaný, alebo pravdivo nevypovedal svedok Q. C.. Potom sa viac než javí toľko, že pravdu nevypovedal o celom priebehu obžalovaný C. a to v protiklade toho, čo vypovedali JUDr. O., svedok Q., C. a svedok T., čiastočne aj svedok R., ktorý si taktiež už nespomínal na podstatné okolnosti obchodného prípadu odvolávajúc sa na svoje zdravotné problémy. Nemal však problém E. R. „len tak nakúpiť“ vinárske technológie v hodnote niekoľkých miliónov Eur, prakticky „na sklad“ bez dohodnutého odberateľa riskujúc, že v čase hospodárskej krízy mu tieto môžu dlhodobo ostať na sklade ako nepredajné.

Na základe vyššie uvedených skutočností, hoci aj znalec Doc. Ing. D. H. uviedol, akou metodikou postupoval pri zisťovaní cien vinárskych technológií, ktoré boli kupované v prejednávanej veci, znalec sa nevedel nijakým iným spôsobom, než konštatovaním vysporiadať s preukázateľnou situáciou a to, že vinárske technológie, ako to aj sám znalec uznal, boli naozaj predávané pod cenu. K tomuto však jednoznačne došlo až potom, ako si takýto predaj obžalovaný C. vopred vyjednal. Z uvedeného je tiež zrejmé i to, že predmetné technológie sa dali v rozhodnom čase kúpiť aj lacnejšie, avšak obžalovaný C. pre takýto oficiálny postup nemal záujem a preto súd považoval výpoveď JUDr. O. o „nafúknutí“ projektov za reálne a podložené.

V súvislosti s obžalovaným a svedkom E. om R. zdôrazňovanými ťažkosťami pri transporte technológie do objektu Vinárstva Viničky, ktoré malo údajne podstatne navýšiť sumu fakturovanú E. om R. spoločnosti RESCUE SERVICE je potrebné poukázať aj na vo zv.7 sa nachádzajúcich 8 faktúr za transport technológie, či už z Pezinka do Viničiek, či do Trebišova, ale v šiestich prípadoch z Talianska do Pezinka (č.l.1612,1627,1635,1643,1649,1662,1667 a1671) za sumu spolu iba 6.646 Eur. Aj pre takúto skutočnosť nie je možné uveriť tvrdeniu svedka E. a R., prípadne obžalovaného o tom, aké veľké náklady na transport technológie na cca 3 km úseku do Viničiek boli, že dokázali zvýšiť, aj keď spolu s maržou E. a R. cenu technológie na takmer trojnásobok.

Čo sa týka procesu výberu dodávateľa technológie pre obidve vinárstva, obžalovaný zámerne nerozposlal oslovenie na dodávku požadovanej technológie do spoločnosti VIN.TECH, zvlášť po rokovaníach v tejto spoločnosti a po tom, ako O. T. preprojektoval technologické zariadenia obidvoch vinárstiev, hoci obžalovanému v tom nič nebránilo. Urobil to však jednoznačne zámerne (dokonca aj svedok Ing. J. ako projektový manažér poradil obžalovanému spoločnosť VIN.TECH), lebo ešte pred procesom výberu už rokoval s konateľom menovanej spoločnosti O. T. a pri rokovaníach uzavreli, aká technológia, pre ktoré z vinárstiev a najmä za akú cenu bude dodaná. Tento záver má oporu vo výpovediach svedka O. T. z prípravného konania, pričom podstatné časti výpovedí tohto svedka boli prečítané aj na hlavnom pojednávaní, lebo svedok T. podstatne zmenil svoju výpoveď ohľadom rokovaní a najmä dohodnutia či nedohodnutia ceny technológií pre vinárstva obžalovaného.

Z hľadiska hodnotenia zásady bezprostrednosti bolo z výpovede svedka T. na hlavnom pojednávaní celkom evidentné, že chce svojou výpoveďou zjavne pomôcť obžalovanému. Následkom toho bolo celkom evidentné, že si svedok T. zásadne odporoval v jednotlivých častiach svojej výpovede, keď na jednej strane vypovedal, že rokoval s obžalovaným o dodávke technológií pre obidve vinárstva, dokonca prerábal projekty v tom slova zmysle, že ich „šil“ z hľadiska dodávky technológie presne pre vinárstva obžalovaného a pritom dohodli aj cenu, aby vzápätí vypovedal, že absolvoval celú sériu rokovaní o dodávkach technológií s D. P., pričom iba tušil, že dodávky budú pre vinárstva obžalovaného a vzápätí zase tvrdil, že rokoval s obžalovaným o dodávkach technológií a bavili sa najmä o technológiách, ich kvalite a len rámcovo bola spomenutá cena, ale určite nič konkrétne nedohodli.

Preto je potrebné na tomto mieste poukázať aj na výpoveď svedka P., ktorý vypovedal, že ani raz nerokoval s O. T., nebol v Pezinku v spoločnosti VIN.TECH a komunikovali spolu s T. len prostredníctvom mailov či telefonátov. Tejto časti výpovede svedka P. možno veriť, lebo je v dobrom súlade s tou výpoveďou svedka T., kedy tento svedok vypovedal, že so R. C. om dohodli tak obsah a kvalitu technológií ako aj ich cenu. Dôležité však je to, že táto dohoda medzi prvým dodávateľom technológií a ich konečným prijímateľom a zároveň prijímateľom nenávratných finančných príspevkov sa uzavrela ešte pred podaním žiadostí obžalovaným o poskytnutie nenávratných finančných príspevkov. Len takýto

postup mal zmysel pre obžalovaného R. C.a, aby mohol projekty „nafúknuť“, ako o tom vypovedal svedok JUDr. O..

Ďalej je potrebné poukázať na ďalšiu významnú skutočnosť, ktorou sa snažil obžalovaný zdôvodniť takmer trojnásobný nárast ceny technológií oproti cene, za ktorú VINT.ECH ako prvý predal technológie. Obžalovaný tvrdil, a to aj spolu so svedkom E.om R., že cena technológií narástla zásluhou prevozu technológií, ich prekládke, montáži, ale najmä vďaka veľmi sťaženému prevozu technológií do vinárstva Viničky v zimných mesiacoch na 3-kilometrovom úseku cesty, keď prakticky nešlo o štandardnú cestu, ale len nezjazdňú komunikáciu. Tu ale treba dodať, že D. P. by pri podávaní cenovej ponuky musel byť maximálne predvídavý, znalý vecí, keď podal takú cenovú ponuku technológií, že bola už vlastne navýšená na cenu, ktorá v sebe prakticky už zahrňovala aj všetky ďalšie zvýšené náklady na jej prepravu na už spomenutom úseku komunikácie a jej montáž. D. P. však do uskutočnenia „obchodu“ s obžalovaným vôbec nepoznal problematiku obchodovania s vinárskou technológiou, nevedel nič o transporte takejto technológie, nebol v žiadnom vinárskom závode, informácie začal získavať na internete, prípadne od známych. Takéto zdroje informácií v žiadnom prípade nemohli slúžiť na získanie všetkých potrebných informácií, a to v rozsahu ako nimi disponovali či už obžalovaný, O. T., príp. E. R., ktorí sa viac rokov venovali vinárskej problematike, technológiám potrebným na spracovanie vína a so súvisiacim témami. Svedok P. nepotvrdil, že sa bol oboznámiť s ťažkým 3 km dlhým terénom, ktorý čakal so svojim ťažkosťami na pripravovaný transport technológie do Vinárstva Viničky. To, čo bolo uvedené k osobe D.a P., k jeho evidentnej neznalosti v oblasti vinárskej technológie sa bezo zvyšku vzťahuje aj na jeho manželku, ako konateľku spoločnosti LOGISTIC.

Na tomto mieste treba tiež poukázať aj na rozpornú časť výpovede svedka E.a R. na hlavnom pojednávaní, keď tento svedok tvrdil, že takmer 3-násobne navýšená cena technológií oproti ich nákupu v spoločnosti VIN.TECH už v sebe zahŕňala aj maržu pre E.a R., ako aj všetky zvýšené náklady s uskladnením technológií a najmä s ich prepravou. Logický záver je, ak by E. R. nemal vopred dohodnutý s obžalovaným odber kúpenej technológie, neinvestoval by vlastné takmer 3 milióny Eur iba preto, aby túto technológiu v prípade neodobratia umiestňoval narýchlo vo svojej spoločnosti Galafruit. Práve preto takéto „vysvetlenie“ svedka R. je absolútne nepresvedčivé. Pritom na samom začiatku E. R. údajne nevedel nič o pripravovanom obchode, o záujme R. C.a kúpiť technológiu a dozvedel sa to až po oslovení D. P., aby do „obchodu“ vstúpil a dokonca ho aj vopred zaplatil a až potom mu D. P./LOGISTIC technológiu zaplatí.

Pri hodnotení vierohodnosti výpovedí svedkov E.a R. a D.a P. preto nemožno opomenúť skutočnosť, ako sa D. P. dokázal „trafiť vysúťaženou cenou“, ktorá zohľadnila už aj maržu pre spoločnosť E.a R. ROYAL J. a údajné zvýšené náklady na uskladnenie, transport a montáž technológií. Jediným logickým vysvetlením takejto „náhody“ je to, že obidvaja svedkovia D. P. aj E. R. nehovoria pravdu a do celého procesu boli získaní obžalovaným, ktorý veľmi dobre pozná obidvoch svedkov a sú spolu v priateľskom vzťahu. Pre takýto záver svedčí aj časť vyjadrenia svedka O. T., keď vypovedal o tom, že v prípade úspechu prvej dodávky technológie pre Tokajskú spoločnosť Viničky obžalovaný bude mať záujem aj o dodávku technológie pre vinárstvo Viničky, ale to už pôjde prostredníctvom R. a P.. Komu inému, ak nie spoľahlivým a blízkym osobám by zveril obžalovaný zobchodovanie predraženej technológie po vopred dohodnutom postupe. Vo vzťahu k hodnovernosti výpovede svedka E.a R. nemožno prehliadnuť ani ten fakt, že bol právoplatne odsúdený za daňové trestné činy, podstatou ktorých bol predaj fiktívneho (neexistujúceho tovaru) medzi firmami E.a R.. V prípade predaja lykožrútov nemožno prehliadnuť fakt, o ktorom jedna z vypočutých svedkýň ako kontrolórka vypovedala, že cena 1 kg lykožrútov bola vyššia ako cena 1 kg zlata.

Za nepriamy dôkaz manažovania pohybu technológie obžalovaným v reťazci spoločností uvedených v skutkovej časti v bode 2.) možno považovať aj údaj uvedený v cenovej ponuke VIN.TECH-u pre ROYAL J. z 25.03.2010 (počnúc č.l.1425/zv.6) aj v ďalších, kde je uvedené znenie „Definitívna dohoda dodávky zariadení pre projekt Hatfa“. Z uvedeného znenia je zrejmé, že O. T. aj E. R. vedeli pre koho technológia ide a svedok T. iba účelovo (v prospech obžalovaného ako dobrého obchodného partnera) tvrdil, že vlastne len tušil, že za objednávkou je C., prípadne tvrdil, že nevedel o projekte Hatfa nič a až na mieste samom, keď sa všetci -obžalovaný, P., T. a R. stretli vo Viničkách, tak mal zistiť, aká je pravda. Obžalovanému predsa nič nebránilo kúpiť technológie hneď od VIN.TECH-u. V rozhodnom čase rokovaní obžalovaného s O. T. nemal nikto ďalší z okolia „Hatfy“, z okolia obžalovaného, či D.a P. prípadne E.a R. záujem nakupovať predmetné technológie. Slová „definitívna dohoda dodávky“ môže

mať iba jedno logické vysvetlenie a to, že s O. T. niekto rokoval tesne pred uzavretím definitívnej dohody. Z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by obžalovaný poveril E.a R. rokovaním s O. T. o dodaní vinárskej technológie a svedok D. P. potvrdil, že nebol vo VIN.TECH-u rokovať. Jedinou osobou so záujmom o technológiu z okruhu vymenovaných osôb bol práve obžalovaný a on jediný mal aj záujem technológiu skutočne kúpiť, preto to bol jednoznačne obžalovaný, kto rokoval o dodávkach technológií a tiež o ich cenách ešte pred podaním žiadostí o nenávratný finančný príspevok.

Súd neuveril výpovedi obžalovaného v nadväznosti na výpoveď svedka D.a P. ani v tej časti, keď obidvaja tvrdili, že bolo potrebné „zabezpečiť transport technológií bez poškodenia“ do vinárstva Viničky na nezjazdnej komunikácii, a preto obžalovaný ponúkol svoju spoločnosť RESCUE SERVICE, ktorá mala garantovať bezchybný transport technológií. Takýto vstup spoločnosti patriacej obžalovanému do celého reťazca nemá absolútne žiadny ekonomický zmysel. V tomto okamihu dodávky technológie pre Vinárstvo Viničky mohli byť dodané už priamo Vinárstvu Viničky, ktorá spoločnosť patrila obžalovanému tak ako spoločnosť RESCUE SERVICE. Pokiaľ sa obžalovaný aj svedok P. pokúšali celý tento proces vysvetľovať opodstatnenosťou celého procesu z hľadiska bezpečného transportu technológií, ale najmä tým, že ich marža v tomto okamihu „obchodovania“ s technológiami predstavovala sumu iba 0,5 % či najviac 1 %, tento pohyb tovaru medzi spoločnosťami už nemal absolútne žiadny ekonomický zmysel. Mal slúžiť len na jediný účel, a to na zastretie celej operácie a na zastretie toho, že už skôr došlo k približne trojnásobnému navýšeniu ceny technológie.

Vo vzťahu k znaleckému posudku č.7/2016 vypracovaného znalcom Ing. C. J., v ktorom posudku znalec ohodnotil vyčlenené zložky majetku spoločnosti Vinárstvo Viničky - ide o tie zariadenia a technológie, ktoré boli dodávané v rámci reťazcov uvedených v skutku 1. a 2 tohto rozsudku je potrebné uviesť, že znalec obhliadal technický stav strojov dňa 15.10.2015 a v závere posudku stanovil Všeobecnú hodnotu vyčlenených zložiek majetku spoločnosti Vinárstvo Viničky na sumu 2.824.050,00 Eur (č.l. 3168).

Znalecký posudok č. 1/2009 vypracovaný spoločnosťou PRICEREAL stanovil Všeobecnú hodnotu vyčlenených zložiek majetku spoločnosti Tokajská spoločnosť Viničky na sumu 2.979.189,- Eur (č.l. 3014).

Odborné vyjadrenie č. 52/2016 vypracované Ústavom súdneho inžinierstva z 11.03.2016 vo svojom Závere stanovuje obstarávaciu cenu technológií spolu s montážou na sumu v rozpätí od 1.882.278,- eur do 3.121.720,- Eur, obstarávacía cena od spoločnosti VINTECH bola týmto odborným vyjadrením určená na sumu 1.714.745,20 eur. Cenové ponuky od spoločností Interkewr-wien a Elber boli vypracované na žiadosť zadávateľa vyjadrenia -Vinárstvo Viničky, s.r.o.

Vo vzťahu ku všetkým skôr spomenutým znaleckým posudkom a odbornému vyjadreniu a k všeobecným hodnotám vyčleneného majetku či k obstarávacej cene tovaru možno uviesť jedno spoločné stanovisko a to, že uvedené hodnoty, ceny boli síce stanovené aj na základe účtovných dokladov o nákupe predmetných technológií, platí však to, že aktuálnu cenu v danom čase a mieste tvorí trh. Na základe dopytu trhu po konkrétnej technológii a na základe ponuky tovaru je napokon výlučne na obchodujúcich stranách, na akej cene sa dohodnú, teda cena technológie, zariadenia je napokon určená obchodujúcimi stranami a nie znaleckými posudkami. Relevantné je to, že sa technológia dala kúpiť za cca 900.000 Eur, ale účtovne sa „to kúpilo“ za cca 3x vyššiu sumu. Takéto nakladanie s verejnými financiami, či už zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky alebo zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev v žiadnom prípade nemôže byť v súlade so záväzkom konečného prijímateľa nenávratného finančného príspevku, že zabezpečí hospodárne, efektívne a účinné vynakladanie verejných prostriedkov (čl.VII, bod 3 zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku).

Špecializovaný trestný súd riadiac sa zisteným skutkovým stavom a vyššie uvedenými úvahami potom dospel k záveru, že bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný konal tak, že predložil nesprávne doklady a tým umožnil spôsobenie sprenevery prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu a tiež vylákal od iného príspevok zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu.

Predloženie nesprávnych dokladov videl súd v tom, že v oboch posudzovaných skutkoch mohol obžalovaný kúpiť požadovanú technológiu priamo od výhradného dovozcu tejto technológie na Slovensko a to za niekoľkonásobne nižšiu cenu, než ako napokon bola spoločnosťami obžalovaného vyplatená. Z dokladov predložených obžalovaným na PPA (prílohy č. 14b, č. 14c) však podľa výpovedí svedkov, pracovníkov PPA Košice nebolo možné zistiť dodávanie technológií subdodávateľmi a teda jej predraženie oproti možnosti priameho nákupu u výhradného dovozcu za niekoľkonásobne nižšiu cenu, čím obžalovaný vylákal nenávratný finančný príspevok hneď dvakrát, keď uviedol pracovníkov PPA Košice do omylu neuvedením informácií o nákupe predražených technológií prostredníctvom obchodných reťazcov a spôsobil tak škodu veľkého rozsahu. Obžalovaný konal jednoznačne v priamom úmysle pri spáchaní obidvoch trestných činov, nešlo z jeho strany o omyl, nebol ani nikým z obchodných partnerov uvedený do omylu v otázke ceny dodávaných technológií. Konanie obžalovaného tak naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods.1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona ako aj zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods.1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona.

Podľa § 225 ods. 6 Trestného zákona za obzvlášť závažný zločin subvenčného podvodu možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na desať rokov až pätnásť rokov.

Podľa § 261 ods. 4 Trestného zákona za zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev možno uložiť trest odňatia slobody na sedem rokov až dvanásť rokov.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 1, ods.2, ods.3, ods. 4 Trestného zákona.

Obžalovanému bolo možné priznať jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a to, že viedol pred spáchaním trestnej činnosti riadny život. Aj keď má obžalovaný tri záznamy v odpise registra trestov, ide o odsúdenia staré 20 rokov, kde pri každom zo záznamov je uvedené, že na odsúdeného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovanému priťažovala jedna okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov, teda u obžalovaného neprevažovali ani poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich prísnejšie trestný. Za týchto okolností možno hľadiť na obžalovaného, že doposiaľ žil riadnym spôsobom života a napriek jednej priťažujúcej okolnosti nebol dôvod ukladať obžalovanému podstatne prísnejší trest, než je prakticky dolná hranica trestnej sadzby pri trestnom čine podľa § 225 ods. 6 Trestného zákona, ktorý je prísnejším z dvoch skôr uvedených trestných činov. Preto bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere desať rokov. Takto uložený trest je veľmi dobre spôsobilý zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om, lebo obžalovanému na dostatočne dlhý čas najmä zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale zároveň mu vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Uložený trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Čo sa týka uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému, súd prihliadol jednak na spôsob, akým bol čin spáchaný a samozrejme aj na výšku škody spôsobenej konaním obžalovaného. Keď v druhom skutku bola škoda spôsobená v rozsahu, ktorý bol takmer dvojnásobok škody veľkého rozsahu. Bolo potrebné prihliadnuť na vysokú sofistikovanosť konania obžalovaného. Ako už bolo spomenuté skôr, obžalovanému totiž nič nebránilo vyrokovať si cenu technologických zariadení pre obidve vinárstva vo firme VIN.TECH Pezinok. Takýto spôsob konania by bol najjednoduchší, pravdivú cenu technológií by si obžalovaný uplatnil u PPA, vinárstva by dokončil a tieto by fungovali. Obžalovaný však zvolil podstatne komplikovanejšiu cestu, ktorá však mala iba jediný význam a to „nafúknuť“ projekty a tak sa obohatiť na predražení obidvoch projektov. Ostatné dôležité skutočnosti ako sa navyšovali ceny technológií sú konkrétne uvedené v skoršej časti odôvodnenia tohto rozsudku v tabuľkovom prehľade.

Hoci od spáchania obidvoch skutkov uplynula doba takmer 12 rokov, táto skutočnosť sa zohľadnila pri uložení trestu odňatia slobody o niečo nižšieho, než tomu bolo v skôr vydanom rozsudku. Nebolo možné totiž prehliadnuť skutočnosť, že obžalovaný si dlhodobo riešil svoje zdravotné problémy a do určitej miery si podľa znaleckého posudku tieto spôsobil aj sám nesprávnou životosprávou a preto prvostupňový súd

nemohol obžalovanému uložiť podstatne miernejší trest odňatia slobody s poukazom na už spomenutú dĺžku konania.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, hoci ho odsúdil za obzvlášť závažný zločin, kedy podľa § 48 ods. 3 trestného zákona má byť páchateľ zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Obžalovaný však spáchal trestný čin proti majetku a trestný čin hospodársky, mieru narušenia obžalovaného nie je možné považovať za tak významnú, aby musel vykonávať uložený trest v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Aj výkon trestu odňatia slobody iba v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je podľa názoru špecializovaného trestného súdu dostatočne primeraný na zabezpečenie dosiahnutia účelu uloženého trestu.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výmere 100.000 Eur, lebo obžalovaný získal úmyselnou trestnou činnosťou majetkový prospech. Výmera uloženého peňažného trestu bol určená s prihliadnutím na rozsah spôsobenej škody, v takej výmere, aby bol vykonateľný a zároveň aby sa výškou uloženého trestu nezmarila možnosť náhrady škody spôsobenej trestnou činnosťou.

Súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť obžalovaným úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, ktorá výmera je primeraná výške uloženého peňažného trestu.

Špecializovaný trestný súd v rámci dokazovania čítaním listinných dôkazov, ako to nariadil najvyšší súd, oboznámil na vec sa vzťahujúce rozhodnutia PPA a MPaRV SR. Na tomto mieste možno dodať, že prvostupňový súd zadovážením spisu č. 600/133 od PPA Bratislava a prečítaním obsahu tohto spisu (zväzky 17 a 18 súdneho spisu) vykonal svojím spôsobom dokazovanie podstatne rozsiahlejšie, než nariadil najvyšší súd, pretože predmetný spis PPA obsahoval kompletnú dokumentáciu vzťahujúcu sa na obidva projekty počnúc zmluvami o poskytnutí NFP č. KE00130 a č. KE00131, cez správy o vykonaných kontrolách až po už skôr spomenuté rozhodnutia PPA a MPaRV SR.

Na tomto mieste preto špecializovaný trestný súd poukazuje na obsah rozhodnutia PPA č. 600/133-R/2013 z 08.04.2013, z ktorého rozhodnutia je zrejmé, že Vinárstvu Viničky bola uložená povinnosť vrátiť poskytnutý finančný príspevok v sume 2.803.424,76 Eur (č. I. 4002-4004, zv. 17) nasledovalo rozhodnutie MPaRV SR č. sp. 3834/2013-640 z 28.10.2013, ktorým ministerstvo vyhovel odvolaniu účastníka konania Vinárstvo Viničky a rozhodnutie PPA č. 600/133-R/2013 z 08.04.2013 zrušilo, vec vrátilo na nové prerokovanie a rozhodnutie (č. I. 3981-3989, zv. 17) a nasledovalo ďalšie rozhodnutie PPA č. 600/133-R/2013/1 z 05.02.2015, ktorým bola Vinárstvu Viničky uložená povinnosť vrátiť poskytnutý finančný príspevok v celej sume 2.803.424,76 Eur, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím MPaRV SR č. sp. 1556/2015-640 z 29.04.2015, (č. I. 3937-3967, zv. 17 súdneho spisu). Tu možno už len dodať, že vo vzťahu k Tokajskej spoločnosti Viničky bol prakticky identický postup, keď PPA vydala dňa 11.02.2015 rozhodnutie č. 600/107-R/2013/1, ktorým uložila menovanej spoločnosti povinnosť vrátiť poskytnutý nenávratný finančný príspevok vo výške 2.563.407,21 Eur. Nasledovalo rozhodnutie MPaRV SR zo dňa 29.04.2015 č. sp. 1555/2015-640, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie PPA.

Vo veci nasledovali dve žaloby proti MPaRV SR podané Vinárstvom Viničky a Tokajskou spoločnosťou Viničky o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia v konaniach skôr uvedených. Krajský súd v Bratislave v konaní pod sp. zn. 6S 161/2015-369 zo dňa 26.09.2016 rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie MPaRV SR č. sp. 1556/2015-640 zo dňa 29.04.2015, ako aj rozhodnutie PPA č. 600/133-R/2013/1 z 05.02.2015 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Ďalším rozsudkom Krajský súd v Bratislave pod sp. zn. 5S/167/2015-364 z 12.02.2019 rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie MPaRV SR č. sp. 1555/2015-640 z 28.04.2015, ako aj rozhodnutie PPA č. 600/107-R/2013/1 z 11.02.2015 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie (č.l. 3360-3377, zväzok 14, č.l. 5441-5455, zväzok 23 súdneho spisu). Spoločným dôvodom pre obidve spomenuté rozhodnutia krajského súdu je nedostatočne zistený skutkový stav veci, keď žalovaný vychádzal pri svojom rozhodovaní prakticky iba zo správy OLAF-u č. OF/2011/0021.

Na tomto mieste možno už len dodať vcelku pozoruhodný postup zástupkyne poškodeného MPaRV SR, keď žiadala uhradiť spôsobenú škodu aj v tom prípade, keď obžalovaný a jeho syn potvrdili, že sumu 8.353,77 Eur zaplatil, aby mohli čerpať ďalšie prostriedky. Súčasne zástupkyňa poškodeného presvedčivým spôsobom neuviedla, či súdny spor s Vinárstvom Viničky a Tokajskou spoločnosťou Viničky bude po zrušení správnych rozhodnutí ďalej pokračovať alebo sa s obžalovaným mimosúdne dohodnú. V prípade Tokajskej spoločnosti Viničky zástupkyňa poškodeného uviedla na hlavnom pojednávaní dňa 08.11.2017, že požadujú vrátenie celej sumy NFP a to vo výške 2.563.407,21 Eur. Do meritórneho rozhodnutia súdu zástupkyňa poškodenej strany svoje vyjadrenie prinajmenšom vo vzťahu k Tokajskej spoločnosti Viničky nijako nekorigovala v prospech tejto spoločnosti, či v prospech obžalovaného R. C.a. Z uvedeného vyplýva potom logický záver, že príslušné ministerstvo sa naďalej cíti byť poškodené v oboch prípadoch o vyplatené sumy NFP.

Podľa výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil výšku škody spôsobenej konaním obžalovaného tak, ako je konkrétne táto škoda presne uvedená v bode 1.) a 2.) skutkovej časti tohto rozsudku. Podľa ustálenej rozhodovacej činnosti NS SR v trestných veciach, v ktorých bol spáchaný trestný čin podľa § 261 Trestného zákona prípadne trestný čin podľa § 261 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom podľa § 225 Trestného zákona, nejde o typické škodové konania páchatel'a ako tomu je napríklad pri majetkovej trestnej činnosti a poškodený si môže nárokovať vrátenie vyplateného nenávratného finančného príspevku v inom než trestnom konaní, k čomu aj došlo, hoci tieto konania neboli ešte právoplatne skončené. Preto bol poškodený odkázaný na civilný proces. v bodoch 1, 2

predložil nesprávne doklady a tým umožnil spôsobenie sprenevery prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu,

vylákal od iného príspevok zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, pokiaľ sa ho oprávnená osoba výslovne nevzdala. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica. O odvolaní rozhodne Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave.